

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg, den 20. oktober 2021
(OR. en)

2016/0176 (COD)
LEX 2125

PE-CONS 40/1/21
REV 1

MIGR 94
SOC 312
EMPL 225
EDUC 182
CODEC 745

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
OM INDREJSE- OG OPHOLDSBETINGELSER FOR TREDJELANDSSTATSBORGERE
MED HENBLIK PÅ HØJT KVALIFICERET BESKÆFTIGELSE
OG OM OPHÆVELSE AF RÅDETS DIREKTIV 2009/50/EF**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/...

af 20. oktober 2021

om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og om ophævelse af Rådets direktiv 2009/50/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra a) og b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 75.

² EUT C 185 af 9.6.2017, s. 105.

³ Europa-Parlamentets holdning af 15.9.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.10.2021.

- (1) I Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 med titlen "Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" opstilles målet om, at Unionen skal blive til en økonomi baseret på viden og innovation, som mindsker den administrative byrde for virksomhederne og sikrer bedre matchning af udbuddet af og efterspørgslen efter arbejdskraft. Denne meddelelse indkredser behovet for en helhedsorienteret politik for arbejdskraftmigration og for bedre integration af migranter. Foranstaltninger, der skal lette indrejse for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, skal ses i denne bredere sammenhæng.
- (2) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 26.-27. juni 2014 hedder det, at for fortsat at være et attraktivt sted for talenter og kvalifikationer skal Europa konkurrere i det globale talentkapløb. Der bør derfor udvikles strategier for at maksimere mulighederne for lovlig migration, herunder strømlining af eksisterende regler.
- (3) I Kommissionens meddelelse af 13. maj 2015 med titlen "Den europæiske dagsorden for migration" efterlyses en attraktiv EU-ordning for højt kvalificerede tredjelandsstatsborgere, ligesom det anføres, at der er behov for en revision af Rådets direktiv 2009/50/EF¹ for at gøre Unionen mere effektiv med hensyn til at tiltrække talenter og derved tage hånd om både de demografiske udfordringer, som Unionen står over for, og manglen på arbejdskraft og kvalifikationer inden for vigtige sektorer i Unionens økonomi. Opfordringen til at revidere nævnte direktiv gentages i Kommissionens meddelelse af 23. september 2020 om "en ny pagt om migration og asyl", som angiver, at reformen af det blå EU-kort skal skabe reel EU-merværdi ved at tiltrække færdigheder gennem et effektivt og fleksibelt EU-dækkende instrument.

¹ Rådets direktiv 2009/50/EF af 25. maj 2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (EUT L 155 af 18.6.2009, s. 17).

- (4) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 12. april 2016¹ til en ambitiøs og målrettet revision af direktiv 2009/50/EF, herunder vedrørende dets anvendelsesområde.
- (5) Det er nødvendigt at imødegå de udfordringer, der er identificeret i Kommissionens meddelelse af 22. maj 2014 om gennemførelse af Rådets direktiv 2009/50/EF. Unionen bør sigte mod at etablere en mere attraktiv og effektiv EU-dækkende ordning for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande. Unionens tilgang til at tiltrække sådanne højt kvalificerede arbejdstagere bør harmoniseres yderligere, og det blå EU-kort bør i denne forbindelse være det vigtigste redskab med hurtigere procedurer, mere fleksible og rummelige indrejsekriterier og mere omfattende rettigheder, herunder med hensyn til lettere mobilitet inden for EU. Da dette vil indebære væsentlige ændringer af direktiv 2009/50/EF, bør nævnte direktiv ophæves og erstattes af et nyt direktiv.
- (6) Der bør indføres en klar og gennemsigtig EU-dækkende indrejseordning for at tiltrække og fastholde højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande og fremme mobiliteten af disse arbejdstagere. Dette direktiv bør finde anvendelse, uanset om tredjelandsstatsborgerens oprindelige formål med opholdet er højt kvalificeret beskæftigelse, eller om det er et andet formål, som efterfølgende ændrer sig til formålet om højt kvalificeret beskæftigelse. Det er nødvendigt at tage hensyn til medlemsstaternes prioriteter, deres arbejdsmarkeders behov og deres modtagelseskapacitet. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes beføjelser til at udstede andre nationale opholdstilladelser end blå EU-kort med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse. Dette direktiv bør heller ikke berøre de muligheder, en indehaver af et blå EU-kort har for at få yderligere rettigheder og fordele i medfør af national ret, som er forenelige med dette direktiv.

¹ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 9.

- (7) Medlemsstaterne bør sikre lige konkurrencevilkår mellem blå EU-kort og nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse for så vidt angår proceduremæssige rettigheder og ret til ligebehandling, procedurer og adgang til oplysninger. Navnlig bør medlemsstaterne sikre, at det niveau af proceduremæssige garantier og rettigheder, som indehavere af et blå EU-kort og deres familiemedlemmer nyder, ikke er lavere end det niveau af proceduremæssige garantier og rettigheder, som indehavere af nationale opholdstilladelser nyder. Medlemsstaterne bør også sikre, at ansøgere om et blå EU-kort ikke er stillet ringere end ansøgere om nationale opholdstilladelser med hensyn til procedurer for anerkendelse af arbejdsgivere, og at de ikke skal betale højere gebyrer for behandlingen af deres ansøgning. Endelig bør medlemsstaterne foretage tilsvarende informations-, promoverings- og reklameaktiviteter for det blå EU-kort som for de nationale opholdstilladelser, f.eks. med hensyn til oplysninger på nationale websteder om lovlig migration, oplysningskampagner og uddannelsesprogrammer for de kompetente migrationsmyndigheder.
- (8) For at styrke og fremme ordningen med det blå EU-kort og tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande opfordres medlemsstaterne til at styrke reklameaktiviteter og oplysningskampagner vedrørende det blå EU-kort, herunder, hvor det er relevant, aktiviteter og kampagner målrettet tredjelande.

- (9) Medlemsstaterne bør ved gennemførelsen af dette direktiv ikke forskelsbehandle på grundlag af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske træk, sprog, religion eller tro, politisk eller anden anskuelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering som fastsat navnlig i Rådets direktiv 2000/43/EF¹ og 2000/78/EF². For at gøre princippet om ikkeforskelsbehandling til en realitet, bør indehavere af et blå EU-kort have adgang til retlig prøvelse og til at indgive klager som fastsat i national ret, hvis de udsættes for nogen form for forskelsbehandling, herunder på arbejdsmarkedet.
- (10) Under henvisning til Eurostats rapport af 21. februar 2020 med titlen "Hard-to-fill vacancies: an increasing challenge" og dens konklusioner om en udbredt mangel på højt kvalificerede arbejdstagere i sektoren for informations- og kommunikationsteknologi (IKT) på medlemsstaternes arbejdsmarkeder bør højere erhvervmæssige kompetencer anses for at svare til højere uddannelsesmæssige kvalifikationer med henblik på ansøgning om et blå EU-kort i to højere stillinger: Ledelse af hovedaktiviteten inden for informations- og kommunikationsteknologi (international fagklassifikation (ISCO)-08-klassifikation 133) og Arbejde inden for informations- og kommunikationsteknologi (ISCO-08-klassifikation 25). I betragtning af, at det tager mindst tre år at fuldføre en bachelorgrad, bør den relevante krævede erhvervserfaring være tre år. Erhvervserfaringens varighed er også berettiget i betragtning af den hurtige teknologiske udvikling i IKT-sektoren og arbejdsgiveres skiftende behov.

¹ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

² Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).

- (11) Medlemsstaterne opfordres til at lette vurderingen og valideringen af højere erhvervsmæssige kompetencer med henblik på det blå EU-kort.
- (12) Det forventes, at listen over erhverv i et bilag til dette direktiv kan ændres, navnlig efter at Kommissionen har foretaget vurderinger for at fastlægge behovet herfor på grundlag af bl.a. medlemsstaternes oplysninger om behovene på deres arbejdsmarkeder med det formål at anerkende erhvervserfaring i henhold til dette direktiv inden for andre aktivitetsområder. Kommissionen bør foretage sådanne vurderinger hvert andet år.
- (13) For erhverv, der ikke er opført i bilaget, bør det være mulig for medlemsstaterne at acceptere ansøgninger om et blå EU-kort på grundlag af dokumentation for højere erhvervsmæssige kompetencer, der er dokumenteret ved mindst fem års erhvervserfaring på et niveau, der er sammenligneligt med højere uddannelsesmæssige kvalifikationer, og som er relevant i det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende jobtilbud.

- (14) Begrebet højt kvalificeret beskæftigelse indebærer, at den beskæftigede person ikke alene har et højt kompetenceniveau som dokumenteret ved højere erhvervsmæssige kvalifikationer, men også at det arbejde, der skal udføres, i sagens natur anses for at kræve en sådan kompetence. Mens en direkte forbindelse mellem kvalifikationer og jobbet på det moderne arbejdsmarked ikke altid og nødvendigvis er påkrævet, bør opgaverne og ansvarsområderne i forbindelse med ansættelseskontrakten for højt kvalificeret beskæftigelse være så specialiserede og komplekse, at det kompetenceniveau, der kræves for at udføre dem, som regel forbindes med gennemførelsen af uddannelsesprogrammer og deraf følgende kvalifikationer på niveau 6, 7 og 8 i den internationale standardklassifikation for uddannelse (ISCED) 2011 eller, hvor det er relevant, på niveau 6, 7 og 8 i den stort set tilsvarende europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF), i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats ret, eller, for bestemte erhverv, med sammenlignelige højere erhvervsmæssige kompetencer.
- (15) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes ret i overensstemmelse med artikel 79, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) til at fastsætte antallet af tredjelandstatsborgere, der kan indrejse fra tredjelande på deres område for at søge arbejde. På dette grundlag bør medlemsstaterne enten kunne betragte en ansøgning om et blå EU-kort som uantagelig eller kunne afslå den.

- (16) Personer med international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU¹ har en lang række rettigheder, herunder adgang til arbejdsmarkedet i den medlemsstat, der yder dem international beskyttelse. For at fremme deres muligheder på arbejdsmarkedet i hele Unionen bør personer med international beskyttelse, der er højt kvalificerede, have ret til at ansøge om et blå EU-kort i andre medlemsstater end den, der yder dem international beskyttelse. I disse andre medlemsstater bør de være underlagt de samme regler som andre tredjelandstatsborgere, der er omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde, og dette direktiv bør ikke berøre deres status i den medlemsstat, der yder dem international beskyttelse. Personer med international beskyttelse har også ret til at ansøge om et blå EU-kort i de medlemsstater, der yder dem international beskyttelse. For at sikre juridisk klarhed og sammenhæng bør nærværende direktivs bestemmelser om ligebehandling og familiesammenføring i sådanne tilfælde ikke finde anvendelse. Disse rettigheder bør fortsat reguleres i henhold til gældende EU-ret vedrørende asyl og, hvor det er relevant, i henhold til Rådets direktiv 2003/86/EF².
- (17) Anvendelsesområdet for dette direktiv omfatter ikke overførsel af ansvaret for personer med international beskyttelse. Beskyttelsesstatus og de rettigheder, der er knyttet til international beskyttelse, bør ikke overføres til en anden medlemsstat på grundlag af udstedelse af et blå EU-kort.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

² Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

- (18) For at lette uafhængig mobilitet og varetagelse af forretningsaktiviteter inden for EU for højt kvalificerede tredjelandstatsborgere, som har ret til fri bevægelighed, bør sådanne tredjelandstatsborgere få adgang til det blå EU-kort i overensstemmelse med de samme regler, som gælder for enhver anden tredjelandstatsborger, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. Denne ret vedrører personer, der benytter retten til fri bevægelighed på grundlag af familiære bånd til en unionsborger i overensstemmelse med relevant lovgivning, og den bør gælde, uanset om referenceunionsborgeren har udøvet sin grundlæggende ret til at bevæge og opholde sig frit i henhold til artikel 21 i TEUF, og uanset om den pågældende tredjelandstatsborger først var indehaver af et blå EU-kort eller først havde ret til fri bevægelighed. Sådanne indehavere af et blå EU-kort bør derfor have ret til at påtage sig højt kvalificeret beskæftigelse, tage på forretningsrejser og tage ophold i forskellige medlemsstater, uanset om tredjelandstatsborgeren ledsager referenceunionsborgeren. De rettigheder, som sådanne tredjelandstatsborgere erhverver som indehavere af et blå EU-kort, bør ikke berøre de rettigheder, som de måtte have i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹. For at skabe juridisk klarhed og sammenhæng bør bestemmelserne i direktiv 2004/38/EF med hensyn til familiesammenføring og ligebehandling have forrang. Alle bestemmelser i nærværende direktiv om indehavere af retten til fri bevægelighed bør også gælde tredjelandstatsborgere, der har samme ret til fri bevægelighed som svarer unionsborgere i henhold til en aftale enten mellem Unionen og medlemsstaterne, på den ene side, og tredjelande, på den anden side, eller mellem Unionen og tredjelande.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning nr. 1612/68/EØF og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (19) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ansøger om ophold i en medlemsstat som forskere med henblik på at gennemføre et forskningsprojekt, da de er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801¹, som indførte en særlig indrejseprocedure for tredjelandsstatsborgere med henblik på forskning. Tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i Unionen, og som har fået ret til indrejse i henhold til direktiv (EU) 2016/801, bør imidlertid have ret til at ansøge om et blå EU-kort i henhold til nærværende direktiv. Indehavere af et blå EU-kort, der opholder sig lovligt i Unionen, bør også have ret til at ansøge om ophold som forskere i henhold til direktiv (EU) 2016/801. For at sikre en sådan mulighed bør direktiv (EU) 2016/801 ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) Selv om dette direktiv ikke finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ansøger om ret til indrejse i Unionen som virksomhedsinternt udstationerede i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU², bør virksomhedsinternt udstationerede, der lovligt opholder sig i Unionen, have ret til at ansøge om et blå EU-kort i henhold til nærværende direktiv til andre formål end dem, der er omfattet af direktiv 2014/66/EU.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere (EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1).

- (21) Det er nødvendigt at sikre en fleksibel, klar og afbalanceret indrejseordning, der reguleres af efterspørgslen og bygger på objektive kriterier, såsom at ansøgeren har en ansættelseskontrakt eller et bindende ansættelsestilbud af mindst seks måneders varighed, overholdelse af gældende ret, kollektive overenskomster eller national praksis i de relevante brancher, en løntærskel, som medlemsstaterne kan tilpasse til situationen på deres arbejdsmarked, og at ansøgeren har højere erhvervsmæssige kvalifikationer eller, hvor det er relevant, højere erhvervsmæssige kompetencer.
- (22) Dette direktiv bør ikke berøre nationale procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser. Vurderingen af, om den pågældende tredjelandstatsborger har en videregående uddannelse eller tilsvarende kvalifikationer, bør foretages i henhold til ISCED 2011, niveau 6, 7 og 8, eller, hvor det er relevant, i henhold til den stort set tilsvarende EQF, niveau 6, 7 og 8, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats ret.
- (23) Medlemsstaterne opfordres til at lette anerkendelsen af dokumenter, der attesterer den pågældende tredjelandstatsborgers relevante højere erhvervsmæssige kvalifikationer, og til, for så vidt angår personer med international beskyttelse, som måske ikke er i besiddelse af de nødvendige dokumenter, at etablere ordninger for passende vurdering og validering af deres tidligere højere uddannelsesmæssige kvalifikationer eller, hvor det er relevant, højere erhvervsmæssige kompetencer.

- (24) For at sikre tilstrækkelig harmonisering af indrejsebetingelserne i hele Unionen bør der fastsættes både en nedre og en øvre koefficient for løntærsklen. De nedre og øvre grænser for fastsættelse af den nationale løntærskel bør fastsættes ved at multiplicere disse nedre og øvre koefficienter med den gennemsnitlige bruttoårsløn i den berørte medlemsstat. Der bør vælges en løntærskel inden for de nedre og øvre grænser efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national praksis. Denne løntærskel bør fastsætte den mindsteløn, som en indehaver af et blå EU-kort skal tjene. For at opnå et blå EU-kort bør ansøgere derfor tjene en løn, der er lig med eller højere end den løntærskel, som den berørte medlemsstat har valgt.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte en nedre løntærskel for specifikke erhverv, hvor den berørte medlemsstat vurderer, at der er særlig mangel på tilgængelige arbejdstagere, og hvor sådanne erhverv tilhører hovedgruppe 1 eller 2 i ISCO-klassifikationen. Denne løntærskel bør under ingen omstændigheder være lavere end 1,0 gange den gennemsnitlige bruttoårsløn i den berørte medlemsstat.
- (26) I overensstemmelse med prioriteterne i den nye dagsorden for færdigheder i Europa, der er indeholdt i Kommissionens meddelelse af 10. juni 2016, navnlig med henblik på at forbedre matchningen af færdigheder og afhjælpe manglen på kompetencer, opfordres medlemsstaterne til, hvor det er relevant og efter høring af arbejdsmarkedets parter, at udarbejde lister over beskæftigelsessektorer, hvor der er mangel på højt kvalificerede arbejdstagere.

(27) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte en nedre løntærskel til fordel for tredjelandsstatsborgere i en vis periode efter deres afsluttende eksamen. Denne periode bør gælde, hver gang tredjelandsstatsborgeren når til et uddannelsesniveau, der er omfattet af dette direktiv, dvs. ISCED 2011, niveau 6, 7 eller 8, eller, hvor det er relevant, EQF, niveau 6, 7 eller 8, i overensstemmelse med den berørte medlemsstats ret. Denne periode bør gælde, hvor tredjelandsstatsborgeren ansøger om et første blåt EU-kort eller en fornyelse af et sådan inden for tre år efter datoen for opnåelse af de relevante kvalifikationer, og derudover hvor den pågældende tredjelandsstatsborger ansøger om fornyelse af et blåt EU-kort inden for 24 måneder efter udstedelsen af det første blå EU-kort. Når disse henstandsperioder, som vil kunne løbe parallelt, er udløbet, kan det med rimelighed forventes, at unge fagfolk har opnået tilstrækkelig erhvervs erfaring til at kunne nå den almindelige løntærskel. Under alle omstændigheder bør en sådan lavere løntærskel bør ikke være lavere end 1,0 gange den gennemsnitlige bruttoårløn i den berørte medlemsstat.

- (28) Der bør fastsættes indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, herunder udvælgelseskriterier med tilknytning til en løntærskel. Den løntærskel, som medlemsstaterne fastsætter, bør ikke sigte mod at fastsætte lønninger og bør derfor ikke fravige regler eller praksis på medlemsstatsplan eller kollektive overenskomster og bør ikke udgøre nogen form for harmonisering på dette område. Den løn, der udbetales til indehaveren af et blå EU-kort, bør ikke være lavere end den gældende løntærskel, men kan være højere, som aftalt mellem arbejdsgiveren og tredjelandstatsborgeren, i overensstemmelse med markedsvilkår, arbejdsret, kollektive overenskomster og praksis i den berørte medlemsstat. Dette direktiv bør fuldt ud respektere medlemsstaternes kompetencer, især med hensyn til beskæftigelse, arbejdsmarkedsforhold og sociale spørgsmål.
- (29) Medlemsstaterne bør kunne kræve, at tredjelandstatsborgeren oplyser sin adresse på ansøgningstidspunktet. I tilfælde hvor tredjelandstatsborgeren endnu ikke kender sin fremtidige adresse, bør medlemsstaterne acceptere en midlertidig adresse, som kan være arbejdsgiverens adresse.
- (30) Gyldighedsperioden for det blå EU-kort bør være mindst 24 måneder. Hvor ansættelseskontrakten har en kortere varighed, bør det blå EU-kort dog som minimum udstedes for et tidsrum svarende til ansættelseskontraktens varighed plus tre måneder, med et maksimum på højst 24 måneder. Hvis tredjelandstatsborgeren har et rejsedokument, hvis gyldighedsperiode er kortere end 24 måneder eller kortere end ansættelseskontraktens varighed, bør det blå EU-kort som minimum udstedes for rejsedokumentets gyldighedsperiode. Det bør være tilladt for tredjelandstatsborgere at forny deres rejsedokument, mens de har et blå EU-kort.

- (31) Medlemsstaterne bør afslå ansøgninger om blå EU-kort og bør kunne inddrage eller nægte at forny blå EU-kort, hvor der er en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden. En trussel mod den offentlige sundhed skal forstås som denne term er defineret i artikel 2, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399¹. Ethvert afslag på en ansøgning, der begrundes med hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, bør baseres på den pågældende persons individuelle adfærd i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Sygdom eller handicap, der er opstået, efter at tredjelandsstatsborgeren har fået ret til indrejse på den første medlemsstats område, bør ikke være den eneste begrundelse for at inddrage eller nægte at forny et blå EU-kort eller for ikke at udstede et blå EU-kort i en anden medlemsstat. Medlemsstaterne bør desuden have mulighed for ikke at inddrage eller ikke at nægte at forny et blå EU-kort, hvor forpligtelsen til at fremlægge en gyldig ansættelseskontrakt ikke er opfyldt, eller den gældende løntærskel midlertidigt ikke er nået på grund af sygdom, handicap eller forældreorlov.
- (32) Medlemsstaterne bør kunne inddrage eller nægte at forny et blå EU-kort, hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke har opfyldt betingelserne for mobilitet i dette direktiv, herunder i tilfælde af misbrug af mobilitetsrettigheder, f.eks. hvor indehaveren ikke har overholdt den tilladte periode for udførelse af en forretningsaktivitet, ikke har indgivet en ansøgning om langvarig mobilitet inden for den tidsramme, der kræves i andre medlemsstater, eller har ansøgt om et blå EU-kort i en anden medlemsstat og påbegyndt beskæftigelse tidligere end tilladt, hvor det stod klart, at betingelserne for mobilitet ikke ville blive opfyldt, og ansøgningen ville blive afslået.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- (33) Ved enhver afgørelse om at afslå en ansøgning om et blå EU-kort eller at inddrage eller nægte at forny et blå EU-kort bør der tages hensyn til sagens særlige omstændigheder, og afgørelsen bør være forholdsmæssig. Navnlig hvor begrundelsen for at afslå en ansøgning eller inddrage eller nægte at forny en tilladelse vedrører arbejdsgiverens adfærd, bør en mindre forseelse fra arbejdsgiverens side aldrig være den eneste begrundelse for at afslå en ansøgning om et blå EU-kort eller inddrage eller nægte at forny et blå EU-kort.
- (34) En afgørelse om at afslå en ansøgning om et blå EU-kort berører ikke den pågældende tredjelandstatsborgers ret til at indgive en ny ansøgning. Indgivelse af en sådan ny ansøgning bemyndiger ikke den pågældende tredjelandstatsborger til at forblive på den pågældende medlemsstats område, medmindre andet er fastsat i national ret.
- (35) Når alle indrejsebetingelserne er opfyldt, bør medlemsstaterne udstede et blå EU-kort inden for en fastsat frist. Hvis en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og alle indrejsebetingelserne i dette direktiv er opfyldt, bør medlemsstaten give den pågældende tredjelandstatsborger det nødvendige visum. Det bør sikres, at de kompetente myndigheder samarbejder effektivt med henblik herpå. I fald medlemsstaten ikke udsteder visa, bør den give den pågældende tredjelandstatsborger en tilsvarende tilladelse, der tillader indrejse.

- (36) Reglerne om behandlingstider for ansøgninger om det blå EU-kort bør sikre hurtig udstedelse af tilladelser i alle tilfælde. Behandlingstiden for en ansøgning om et blå EU-kort bør ikke omfatte den tid, der er nødvendig for at anerkende erhvervsmæssige kvalifikationer, hvor det er relevant, eller den tid, der er nødvendig for at udstede et visum, hvis dette er påkrævet. I det tilfælde at et blå EU-kort udløber under fornyelsesproceduren, bør tredjelandstatsborgeren have ret til at opholde sig, arbejde og nyde de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv, på den medlemsstats område, der udstedte det blå EU-kort, indtil de kompetente myndigheder har truffet afgørelse om ansøgningen, men den pågældende tredjelandstatsborger bør ikke have ret til at flytte til en anden medlemsstat.
- (37) Hvor en medlemsstat har fastslået, at en ansøgning om et blå EU-kort eller om mobilitet inden for EU skal indgives af arbejdsgiveren, bør den pågældende medlemsstat ikke begrænse de proceduremæssige garantier, som den berørte tredjelandstatsborger har under ansøgningsproceduren, eller de rettigheder, som indehaveren af et blå EU-kort nyder under ansættelsesperioden eller fornyelsesproceduren for det blå EU-kort.

- (38) Det blå EU-korts format bør overholde Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002¹ og dermed gøre det muligt for medlemsstaterne at henvise til oplysningerne om, på hvilke betingelser den berørte person har ret til at arbejde. For at give mere præcise oplysninger om den relevante beskæftigelsesaktivitet bør medlemsstaterne kunne give supplerende oplysninger i papirform eller lagre sådanne oplysninger i elektronisk form i overensstemmelse med artikel 4 i nævnte forordning og litra a), punkt 16, i bilaget til nævnte forordning. Det bør være valgfrit for medlemsstaterne at give sådanne supplerende oplysninger, og det bør ikke udgøre et yderligere krav, der ville kunne kompromittere den samlede tilladelse og proceduren med én enkelt ansøgning.
- (39) Den berørte medlemsstat bør sikre, at ansøgere har ret til ved en domstol eller anden retsinstans at anfægte enhver afgørelse om at afslå en ansøgning om et blå EU-kort eller enhver afgørelse om at undlade at forny eller om at inddrage et blå EU-kort. Dette bør ikke berøre muligheden for at udpege en administrativ myndighed til at foretage en forudgående administrativ prøvelse af sådanne afgørelser.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

- (40) Da dette direktiv har til formål at afhjælpe manglen på arbejdskraft og kvalifikationer inden for vigtige sektorer på arbejdsmarkeder, bør en medlemsstat kunne undersøge, om en ledig stilling, som en ansøger om et blå EU-kort agter at besætte, i stedet kan besættes fra den nationale arbejdsstyrke eller EU-arbejdsstyrken eller med tredjelandsstatsborgere, der allerede opholder sig lovligt i den pågældende medlemsstat, og som allerede er en del af dennes arbejdsmarked i medfør af EU-retten eller national ret, eller med EU-fastboende udlændinge, der ønsker at flytte til den pågældende medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse i overensstemmelse med kapitel III i Rådets direktiv 2003/109/EF¹. I de tilfælde hvor medlemsstaterne beslutter at gøre brug af denne mulighed, bør de underrette ansøgere og arbejdsgivere herom på en tydelig, lettilgængelig og gennemsigtig måde, herunder gennem onlinemedier. Sådant kontrol bør ikke indgå i fornyelsesproceduren for det blå EU-kort. I tilfælde af langvarig mobilitet bør en medlemsstat kun kunne tage hensyn til arbejdsmarkedssituationen, hvis den pågældende medlemsstat også har indført kontrol for ansøgere, der kommer fra tredjelande.

¹ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).

- (41) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne afholde sig fra aktivt at søge at rekruttere i udviklingslande i sektorer, hvor der er mangel på personale. Politikker og principper for en etisk forsvarlig ansættelsespraksis, der finder anvendelse på arbejdsgiverne i den offentlige og den private sektor, bør udvikles i vigtige sektorer, f.eks. i sundhedssektoren. Dette er i overensstemmelse med Unionens tilsagn for så vidt angår Verdenssundhedsorganisationens globale adfærdskodeks for international rekruttering af sundhedspersonale fra 2010 samt Rådets og medlemsstaternes konklusioner af 14. maj 2007 om et EU-handlingsprogram til afhjælpning af den kritiske mangel på sundhedspersonale i udviklingslandene (2007-2013), og uddannelsessektoren. Det er hensigtsmæssigt at styrke disse principper og politikker gennem udvikling og anvendelse af mekanismer, retningslinjer og andre redskaber, der i relevant omfang letter cirkulær og midlertidig migration, samt andre foranstaltninger, der kan mindske de negative virkninger og øge de positive virkninger af højt kvalificeret immigration for udviklingslandene for at forvandle hjerneflugt til hjernegevinst.
- (42) Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende en forenklet procedure for arbejdsgivere. Denne procedure bør gøre det muligt for anerkendte arbejdsgivere at gøre brug af simple procedurer og indrejsebetingelser i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne bør imidlertid indføre tilstrækkelige garantier mod misbrug. Disse garantier skal i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet tage hensyn til grovheden og arten af forseelsen. Hvis arbejdsgiveren på tidspunktet for fornyelse af et blå EU-kort ikke længere er anerkendt, bør de almindelige indrejsebetingelser finde anvendelse på fornyelsen af det pågældende blå EU-kort, medmindre den berørte tredjelandstatsborger ansættes af en anden anerkendt arbejdsgiver.

- (43) For at sikre at indrejsekriterierne vedbliver med at være opfyldt, bør medlemsstaterne i løbet af de første 12 måneders lovlige beskæftigelse som indehaver af et blå EU-kort have mulighed for at kræve, at en ændring af arbejdsgiver eller andre væsentlige ændringer meddeles de kompetente myndigheder, og at de kompetente myndigheder foretager en kontrol af arbejdsmarkedssituationen. Efter denne periode på 12 måneder bør medlemsstaterne kun kunne kræve, at indehaveren af et blå EU-kort meddeler de kompetente myndigheder om en ændring af arbejdsgiver eller om en ændring, der berører opfyldelsen af adgangskriterierne fastsat i dette direktiv, herunder, hvor det er nødvendigt, den nye ansættelseskontrakt. Der bør ikke foretages nogen kontrol af arbejdsmarkedssituationen. Den vurdering, der foretages af medlemsstaterne, bør begrænses til de elementer, der har ændret sig.
- (44) For at fremme en innovativ iværksætterkultur bør medlemsstater kunne give tredjelandsstatsborgere, der har fået ret til indrejse i henhold til dette direktiv, mulighed for at udøve selvstændig virksomhed parallelt med deres aktivitet i medfør af dette direktiv, uden at dette berører deres ret til ophold som indehavere af et blå EU-kort. Dette bør ikke berøre den fortsatte forpligtelse til at opfylde indrejsebetingelserne i henhold til dette direktiv, og indehavere af et blå EU-kort bør derfor forblive i højt kvalificeret beskæftigelse. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte betingelserne for adgang til selvstændig virksomhed i deres nationale ret. Medlemsstaterne bør også have ret til at begrænse omfanget af tilladt selvstændig virksomhed. Medlemsstaterne bør give indehavere af et blå EU-kort adgang til selvstændig virksomhed på betingelser, der ikke er mindre gunstige end dem, der er fastsat i eksisterende nationale ordninger. Indtægter fra selvstændig virksomhed bør ikke bidrage til at overholde den løntærskel, der kræves for at blive indehaver af et blå EU-kort.

- (45) For at øge bidraget fra indehaveren af et blå EU-kort gennem sine højere erhvervsmæssige kvalifikationer, bør medlemsstaterne også kunne fastsætte bestemmelser i deres nationale ret, der giver indehavere af et blå EU-kort ret til at udøve andre erhvervsaktiviteter, der supplerer deres hovedaktivitet som indehaver af et blå EU-kort. Indtægter fra disse erhvervsaktiviteter bør ikke bidrage til at overholde den løntærskel, der kræves for at blive indehaver af et blå EU-kort.
- (46) Indehavere af et blå EU-kort bør gives ligebehandling med hensyn til de socialsikringsområder, der er anført i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004¹. Dette direktiv harmoniserer ikke medlemsstaternes lovgivning om social sikring. Det er begrænset til at anvende princippet om ligebehandling på området social sikring for de tredjelandsstatsborgere, der falder ind under dets anvendelsesområde.
- (47) I tilfælde af mobilitet mellem medlemsstater finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010² anvendelse. Dette direktiv bør ikke give mobile indehavere af et blå EU-kort flere rettigheder end dem, der allerede eksisterer ifølge gældende EU-ret på området social sikring for tredjelandsstatsborgere, som har grænseoverskridende interesser i flere medlemsstater.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 af 24. november 2010 om udvidelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er omfattet af disse forordninger udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 344 af 29.12.2010, s. 1).

- (48) De erhvervsmæssige kvalifikationer, som en tredjelandstatsborger har erhvervet i en anden medlemsstat, bør anerkendes på samme måde som unionsborgeres kvalifikationer. Der bør tages hensyn til kvalifikationer erhvervet i et tredjeland i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF¹. Nærværende direktiv bør ikke berøre betingelserne i national ret vedrørende udøvelse af lovregulerede erhverv. Det bør ikke forhindre en medlemsstat i at opretholde nationale begrænsninger for adgang til beskæftigelse, der indebærer mindst lejlighedsvis inddragelse i udøvelsen af offentlig myndighed og ansvar for sikring af statens generelle interesser, eller i at opretholde nationale regler om aktiviteter, der er forbeholdt den pågældende medlemsstats statsborgere, unionsborgere eller borgere fra Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-borgere), herunder i forbindelse med mobilitet til andre medlemsstater, hvor sådanne restriktioner eller bestemmelser eksisterede på tidspunktet for nærværende direktivs ikrafttræden.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

- (49) De rettigheder, der erhverves af en person med international beskyttelse som indehaver af et blå EU-kort, bør ikke berøre de rettigheder, som den pågældende person har i henhold til direktiv 2011/95/EU og konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, ("Genèvekonventionen") i den medlemsstat, der har tildelt international beskyttelsesstatus. For at undgå modstridende regler bør bestemmelserne om ligebehandling og familiesammenføring i nærværende direktiv ikke gælde i den pågældende medlemsstat. Personer med international beskyttelse i én medlemsstat, som er indehavere af et blå EU-kort i en anden medlemsstat, bør have de samme rettigheder som enhver anden indehaver af et blå EU-kort i sidstnævnte medlemsstat, herunder med hensyn til ligebehandling i forhold til statsborgere i opholdsmedlemsstaten og til rettigheder til familiesammenføring. Den status, som en person med international beskyttelse har, er uafhængig af, om personen også er indehaver af et blå EU-kort og gyldigheden af dette blå EU-kort.

- (50) Gunstige betingelser for familiesammenføring og adgang til arbejdsmarkedet for ægtefæller bør udgøre et grundlæggende element i dette direktiv for bedre at kunne tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande. For at nå dette mål bør der fastsættes specifikke undtagelser fra direktiv 2003/86/EF, som skal finde anvendelse i den første og den anden opholdsmedlemsstat. Medlemsstaterne bør kunne begrænse omfanget af selvstændig virksomhed, som ægtefæller kan udøve, på samme betingelser, som finder anvendelse på indehavere af et blå EU-kort. Betingelser vedrørende integration eller karensperioder bør ikke finde anvendelse, før der gives tilladelse til familiesammenføring, da højt kvalificerede arbejdstagere og deres familier sandsynligvis har et gunstigt udgangspunkt med hensyn til integration i værtssamfundet. For at lette hurtig indrejse for højt kvalificerede arbejdstagere bør der udstedes opholdstilladelser til deres familiemedlemmer samtidig med det blå EU-kort, hvor de relevante betingelser er opfyldt, og ansøgningerne er indgivet samtidig.

- (51) Der bør fastsættes undtagelser fra direktiv 2003/109/EF for at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande og tilskynde dem til at blive i Unionen og samtidig muliggøre mobilitet inden for Unionen og cirkulær migration. Indehavere af et blå EU-kort, der har benyttet sig af muligheden for at flytte fra én medlemsstat til en anden medlemsstat, bør indrømmes lettere adgang til status som EU-fastboende udlænding i en medlemsstat, navnlig ved at tillade, at de kumulerer opholdsperioder i forskellige medlemsstater, forudsat at de kan dokumentere det antal år med lovligt og kontinuerligt ophold, der kræves i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/109/EF, som indehavere af et blå EU-kort, af en national tilladelse med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse eller af en tilladelse som studerende eller forsker i henhold til direktiv (EU) 2016/801, eller som personer med international beskyttelse. De bør også dokumentere to års lovligt og kontinuerligt ophold som indehaver af et blå EU-kort, umiddelbart før den relevante ansøgning indgives på den medlemsstats område, hvor ansøgningen om status som EU-fastboende udlænding i en medlemsstat indgives. Som fastsat i direktiv 2003/109/EF må kun halvdelen af opholdsperioderne med henblik på studier tages i betragtning ved beregningen af de fem år med lovligt og kontinuerligt ophold i de medlemsstater, hvor opholdsperioder med henblik på studier tages i betragtning ved beregningen af kontinuerligt ophold.

- (52) For at fremme mobiliteten for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande mellem Unionen og deres oprindelseslande bør der fastsættes undtagelser fra direktiv 2003/109/EF for at tillade længere fraværsperioder end dem, der er fastsat i nævnte direktiv, når de højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere har opnået status som EU-fastboende udlænding i en medlemsstat.
- (53) Den erhvervsmæssige og den geografiske mobilitet for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande bør anerkendes som en vigtig bidragsyder til at forbedre arbejdsmarkedets effektivitet i hele Unionen, afhjælpe mangel på kompetencer og udjævne regionale ubalancer. Mobiliteten inden for Unionen bør fremmes.
- (54) Dette direktiv berører ikke bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF¹ og 2014/67/EU².

¹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen") (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

- (55) Den nuværende juridiske usikkerhed med hensyn til forretningsrejser, der foretages af højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande, bør afhjælpes ved at definere begrebet forretningsrejser og udarbejde en liste over aktiviteter, som i alle tilfælde bør betragtes som forretningsaktiviteter i alle medlemsstater. Disse aktiviteter skal være direkte forbundet med arbejdsgiverens interesser i den første medlemsstat og bør vedrøre de ansvarsområder, som indehaveren af et blå EU-kort varetager i forbindelse med den beskæftigelse, hvortil det blå EU-kort er udstedt. Det bør ikke være muligt for den anden medlemsstat at kræve, at indehavere af et blå EU-kort, som udfører forretningsaktiviteter, skal have et visum, en arbejdstilladelse eller en anden tilladelse end det blå EU-kort. Hvor det blå EU-kort er udstedt af en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, bør dets indehaver have ret til indrejse og ophold i en eller flere andre medlemsstater med henblik på forretningsaktiviteter i op til 90 dage inden for en periode på 180 dage.

- (56) Det bør være tilladt for indehavere af et blå EU-kort at flytte til en anden medlemsstat på forenklede betingelser, hvor de agter at ansøge om et nyt blå EU-kort på grundlag af en eksisterende ansættelseskontrakt eller et bindende ansættelsestilbud. Det bør ikke være muligt for den anden medlemsstat at kræve, at indehavere af et blå EU-kort har andre tilladelser end det blå EU-kort, som den første medlemsstat har udstedt. Så snart en indehaver af et blå EU-kort indgiver en fuldstændig ansøgning om et nyt blå EU-kort i en anden medlemsstat inden for den tidsfrist, der er fastsat i dette direktiv, bør det være muligt for den pågældende medlemsstat at tillade indehaveren af et blå EU-kort at påbegynde beskæftigelse. Indehavere af et blå EU-kort bør have ret til at begynde beskæftigelse senest 30 dage efter indgivelsen af ansøgningen om et nyt blå EU-kort. Mobiliteten bør reguleres af efterspørgslen, og derfor bør der altid kræves en ansættelseskontrakt i den anden medlemsstat, alle betingelser i medfør af gældende ret, fastlagt i kollektive overenskomster eller etableret ved praksis i de relevante brancher bør være opfyldt, og lønnen bør overholde den tærskel, som den anden medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med dette direktiv.
- (57) Hvor indehavere af et blå EU-kort har til hensigt at ansøge om et blå EU-kort i en anden medlemsstat for at udøve et lovreguleret erhverv, bør deres erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendes på samme måde som for unionsborgere, der udøver retten til fri bevægelighed, i overensstemmelse med direktiv 2005/36/EF og anden gældende EU-ret og national ret.

- (58) Selv om der i dette direktiv fastsættes nogle særlige regler om indrejse og ophold i en anden medlemsstat med henblik på forretningsaktiviteter og om flytning til en anden medlemsstat for at opholde sig og arbejde dér i henhold til det blå EU-kort på dens område, finder alle de øvrige regler for personers grænsepassage, der er fastlagt i de relevante bestemmelser i Schengenreglerne, anvendelse.
- (59) Hvor det blå EU-kort er udstedt af en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, og indehaveren af det blå EU-kort i tilfælde af mobilitet som fastsat i dette direktiv krydser en ydre grænse som omhandlet i forordning (EU) 2016/399 ind på en anden medlemsstats område, bør den pågældende medlemsstat have ret til at kræve dokumentation for, at indehaveren af det blå EU-kort rejser ind på dens område enten med henblik på forretningsaktiviteter eller for at opholde sig og arbejde dér i henhold til det blå EU-kort på grundlag af en ansættelseskontrakt eller et bindende ansættelsestilbud. I tilfælde af mobilitet for at udføre forretningsaktiviteter, bør den pågældende anden medlemsstat kunne kræve dokumentation for, at opholdet har et erhvervsmæssigt formål, såsom indbydelser, adgangsbilletter eller dokumenter, der beskriver den relevante virksomheds forretningsaktiviteter og den stilling, som indehaveren af det blå EU-kort har i denne virksomhed.

- (60) Hvor indehaveren af et blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat for at ansøge om et blå EU-kort, og vedkommende ledsages af familiemedlemmer, bør den pågældende medlemsstat kunne kræve, at disse familiemedlemmer fremlægger deres opholdstilladelser, som er udstedt i den første medlemsstat. Endvidere bør de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, i tilfælde af passage af en ydre grænse som omhandlet i forordning (EU) 2016/399 konsultere Schengeninformationssystemet, og de bør nægte indrejse eller modsætte sig mobilitet for personer, for hvem der i dette system er foretaget en indberetning med henblik på at nægte indrejse eller ophold som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

- (61) Hvor en indehaver af et blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat på grundlag af et blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, og den anden medlemsstat afslår en ansøgning om et nyt blå EU-kort fra denne indehaver af et blå EU-kort, bør dette direktiv gøre det muligt for den anden medlemsstat at kræve, at indehaveren af et blå EU-kort forlader dens område. Hvor indehaveren af et blå EU-kort stadig har et gyldigt blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, bør den anden medlemsstat kunne kræve, at indehaveren af et blå EU-kort tager tilbage til den første medlemsstat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF¹. Hvor det blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, er blevet inddraget eller er udløbet under behandlingen af ansøgningen, bør det være muligt for den anden medlemsstat at beslutte enten at tilbagesende indehaveren af det blå EU-kort til et tredjeland i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF eller at anmode den første medlemsstat om at tillade indehaveren af det blå EU-kort genindrejse på dens område uden unødvendige formaliteter eller unødvendig forsinkelse. I sidstnævnte tilfælde bør den første medlemsstat forsyne indehaveren af det blå EU-kort med et dokument, der tillader genindrejse på dens område.
- (62) Med henblik på ophold for personer med international beskyttelse er det nødvendigt at sikre, at når sådanne personer flytter til en anden medlemsstat end den medlemsstat, der yder dem international beskyttelse, underrettes den anden medlemsstat om baggrunden for den internationale beskyttelse af de pågældende personer, således at dens forpligtelser med hensyn til princippet om nonrefoulement kan overholdes.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- (63) Hvor en medlemsstat agter at udvise en person, der har erhvervet et blå EU-kort i denne medlemsstat, og som er omfattet af international beskyttelse i en anden medlemsstat, bør denne person beskyttes mod refoulement i overensstemmelse med direktiv 2011/95/EU og artikel 33 i Genèvekonventionen.
- (64) Hvor udvisning af en person med international beskyttelse fra en medlemsstats område er tilladt i henhold til direktiv 2011/95/EU, bør medlemsstaten sikre, at alle oplysninger tilvejebringes fra relevante kilder, herunder, hvor det er relevant, fra den medlemsstat, der yder international beskyttelse, og at oplysningerne vurderes grundigt med henblik på at sikre, at afgørelsen om at udvise den pågældende person overholder artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret").
- (65) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om rapportering med henblik på at overvåge gennemførelsen af dette direktiv med henblik på at indkredse og om muligt modvirke eventuelle virkninger i form af hjerneflugt fra udviklingslandene og for at undgå hjernespid.

- (66) Målene for dette direktiv, nemlig at fastlægge en særlig indrejseprocedure og vedtage indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og for deres familiemedlemmer og etablering af rettigheder i forbindelse dermed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, navnlig hvad angår at sikre deres mobilitet mellem medlemsstaterne og opstille klare og fælles indrejsekriterier på tværs af medlemsstaterne for bedre at udnytte Unionens samlede tiltrækningskraft, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (67) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i chartret i overensstemmelse med artikel 6 i TEU.
- (68) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(69) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(70) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(71) Direktiv 2009/50/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter:

- a) betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstaternes område i over tre måneder, samt rettighederne, for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og for deres familiemedlemmer
- b) betingelserne for indrejse og ophold, samt rettighederne, for tredjelandstatsborgere og for deres familiemedlemmer omhandlet i litra a) i andre medlemsstater end den medlemsstat, som først har tildelt et blå EU-kort.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "tredjelandstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i artikel 20, stk. 1, i TEUF

- 2) "højt kvalificeret beskæftigelse": beskæftigelse af en person, som:
 - a) i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager i henhold til national arbejdsret eller i henhold til national praksis, uanset retsforholdet, med henblik på udførelse af reelt og effektivt arbejde for eller under ledelse af en anden person
 - b) bliver betalt for dette arbejde, og
 - c) har de nødvendige højere erhvervsmæssige kvalifikationer
- 3) "blåt EU-kort": en opholdstilladelse, hvorpå er anført "Det blå EU-kort", og som giver indehaveren ret til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område på vilkårene i dette direktiv
- 4) "første medlemsstat": den medlemsstat, der først udsteder et blå EU-kort til en tredjelandstatsborger
- 5) "anden medlemsstat": enhver anden medlemsstat, hvor indehaveren af et blå EU-kort agter at udøve eller udøver retten til mobilitet som omhandlet i dette direktiv, end den første medlemsstat
- 6) "familiemedlemmer": tredjelandstatsborgere, som er familiemedlemmer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF

- 7) "højere erhvervsmæssige kvalifikationer": kvalifikationer attesteret ved bevis på uddannelsesmæssige kvalifikationer eller højere erhvervsmæssige kompetencer
- 8) "højere uddannelsesmæssige kvalifikationer": ethvert eksamensbevis, certifikat eller andet bevis på formelle kvalifikationer udstedt af en kompetent myndighed, der attesterer, at vedkommende har gennemført en uddannelse ud over sekundærniveauet eller en tilsvarende videregående uddannelse, dvs. en række kurser på en uddannelsesinstitution, der anerkendes som en videregående uddannelsesinstitution i den stat, hvori den er beliggende, hvor de studier, der er nødvendige for at opnå disse kvalifikationer, varer mindst tre år og som minimum svarer til ISCED 2011, niveau 6, eller, hvor det er relevant, til EQF, niveau 6, i overensstemmelse med national ret
- 9) "højere erhvervsmæssige kompetencer":
 - a) for så vidt angår de erhverv, der er opført i bilag I, viden, færdigheder og kompetencer, der er attesteret ved erhvervserfaring på et niveau svarende til højere uddannelsesmæssige kvalifikationer, og som er relevante for det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud, og som er erhvervet i løbet af den periode, der er fastsat i bilag I, for hvert relevant erhverv

- b) for så vidt angår andre erhverv, kun når det er fastlagt i national ret eller nationale procedurer: viden, færdigheder og kompetencer, der er attesteret ved mindst fem års erhvervs erfaring på et niveau svarende til højere uddannelsesmæssige kvalifikationer, og som er relevante for det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud
- 10) "erhvervs erfaring": den faktiske og lovlige udøvelse af det pågældende erhverv
- 11) "lovreguleret erhverv": et lovreguleret erhverv som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF
- 12) "ikke lovreguleret erhverv": et erhverv, der ikke er et lovreguleret erhverv
- 13) "forretningsaktivitet": en midlertidig aktivitet med direkte tilknytning til arbejdsgiverens forretningsmæssige interesser og til de erhvervmæssige ansvarsområder for indehaveren af et blå EU-kort på grundlag af ansættelseskontrakten i den første medlemsstat, herunder deltagelse i interne og eksterne forretningsmøder, deltagelse på konferencer og seminarer, forhandling af forretningsaftaler, udførelse af salgs- og markedsføringsaktiviteter, undersøgelse af forretningsmuligheder, og deltagelse i og modtagelse af uddannelse
- 14) "international beskyttelse": international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2011/95/EU.

Artikel 3
Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der ansøger om eller har fået ret til indrejse på en medlemsstats område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse i medfør af dette direktiv.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere:
 - a) der søger international beskyttelse og afventer en afgørelse om deres status, eller som nyder midlertidig beskyttelse i en medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF¹
 - b) der søger beskyttelse i henhold til en medlemsstats nationale ret, internationale forpligtelser eller praksis og afventer en afgørelse om deres status, eller som er omfattet af beskyttelse i henhold til en medlemsstats nationale ret, internationale forpligtelser eller praksis
 - c) der ansøger om ophold i en medlemsstat som forsker som omhandlet i direktiv (EU) 2016/801 for at gennemføre et forskningsprojekt

¹ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

- d) der har status som EU-fastboende udlænding i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF og udøver deres ret til at opholde sig i en anden medlemsstat for at udøve erhvervsmæssig virksomhed som lønmodtager eller selvstændig
 - e) der rejser ind i en medlemsstat i medfør af forpligtelser i en international aftale, som letter indrejse og opnåelse af midlertidigt ophold for bestemte kategorier af fysiske personer inden for handel og investering, med undtagelse af tredjelandsstatsborgere, der har fået adgang til indrejse på en medlemsstats område som virksomhedsinternt udstationerede i medfør af direktiv 2014/66/EU
 - f) hvis udvisning er blevet suspenderet på grund af faktiske eller retlige omstændigheder
 - g) der er omfattet af direktiv 96/71/EF, så længe de er udstationeret på den pågældende medlemsstats område, eller
 - h) der i henhold til aftaler mellem Unionen og medlemsstaterne, på den ene side, og tredjelande, på den anden side, som disse tredjelandes statsborgere har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere.
3. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at udstede andre opholdstilladelser end et blåt EU-kort med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse. Sådanne opholdstilladelser giver ikke ret til ophold i andre medlemsstater som fastsat i dette direktiv.

Artikel 4
Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
 - a) EU-retten, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem Unionen eller Unionen og medlemsstaterne, på den ene side, og et eller flere tredjelande, på den anden side, og
 - b) bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at vedtage eller bibeholde gunstigere bestemmelser for så vidt angår artikel 8, stk. 5, artikel 11, artikel 15, stk. 4, artikel 16 og 17 og artikel 18, stk. 4.

KAPITEL II

KRITERIER FOR INDREJSE, AFSLAG OG INDDRAGELSE

Artikel 5

Indrejsekriterier

1. For så vidt angår en tredjelandsstatsborgers indrejse i medfør af dette direktiv skal en ansøger om et blå EU-kort:
 - a) fremlægge en gyldig ansættelseskontrakt eller, som fastsat i national ret, et bindende ansættelsestilbud med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse af mindst seks måneders varighed i den pågældende medlemsstat
 - b) for ikkelovregulerede erhverv fremlægge dokumenter, der attesterer de relevante højere erhvervsmæssige kvalifikationer i forhold til det arbejde, der skal udføres
 - c) for lovregulerede erhverv fremlægge dokumenter, der attesterer opfyldelse af betingelserne i national ret for unionsborgeres udøvelse af det lovregulerede erhverv, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud, i overensstemmelse med national ret

- d) fremlægge et gyldigt rejsedokument som fastlagt i national ret og om nødvendigt en ansøgning om et visum, et gyldigt visum eller, hvor det er relevant, en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt langtidsvisum
 - e) fremlægge dokumentation for, at vedkommende er i besiddelse af eller, hvis det er fastsat i national ret, har ansøgt om en sygeforsikring, der dækker alle de risici, som statsborgere i den pågældende medlemsstat normalt er forsikret mod, i de perioder, hvor der ikke i forbindelse med eller som følge af ansættelseskontrakten gives sådan forsikringsdækning eller tilsvarende ret til ydelser.
2. Medlemsstaterne kræver, at de betingelser, der i medfør af gældende ret, som fastlagt i kollektive overenskomster eller som etableret ved praksis i de relevante brancher gælder for højt kvalificeret beskæftigelse, opfyldes.
3. Ud over de i stk. 1 og 2 anførte krav må den bruttoårsløn, som er resultatet af den månedsløn eller årsløn, der er fastsat i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud, ikke være lavere end den løntærskel, som den pågældende medlemsstat har fastsat og offentliggjort med henblik herpå.

Den i første afsnit omhandlede løntærskel fastsættes af den pågældende medlemsstat efter høring af arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med national praksis. Den skal være mindst 1,0 gange, men ikke mere end 1,6 gange, den gennemsnitlige bruttoårsløn i den pågældende medlemsstat.

4. Uanset stk. 3 og i forbindelse med beskæftigelse inden for erhverv, hvor der er et særligt behov for arbejdstagere fra tredjelande, og som tilhører hovedgruppe 1 og 2 i ISCO-klassifikationen, kan en medlemsstat anvende en lavere løntærskel på mindst 80 % af den løntærskel, som nævnte medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med stk. 3, forudsat at denne lavere løntærskel ikke er lavere end 1,0 gange den gennemsnitlige bruttoårsløn i nævnte medlemsstat.

5. Uanset stk. 3 gælder det for tredjelandsstatsborgere, der har opnået en højere uddannelsesmæssig kvalifikation senest tre år før indgivelse af ansøgningen om et blå EU-kort, at en medlemsstat kan anvende en lavere løntærskel på mindst 80 % af den løntærskel, som nævnte medlemsstat har fastsat i overensstemmelse med stk. 3, forudsat at denne lavere løntærskel ikke er lavere end 1,0 gange den gennemsnitlige bruttoårsløn i den pågældende medlemsstat.

Hvor det blå EU-kort, der er udstedt i løbet af perioden på tre år, fornys, anvendes den i første afsnit omhandlede løntærskel fortsat, hvis:

- a) den oprindelige periode på tre år ikke er udløbet, eller
- b) en periode på 24 måneder efter udstedelsen af det første blå EU-kort ikke er udløbet.

6. Hvor en ansøgning om et blå EU-kort vedrører en tredjelandstatsborger, der har en national opholdstilladelse med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, som er udstedt af den samme medlemsstat, må denne medlemsstat ikke:
- a) kræve, at ansøgeren fremlægger de dokumenter, der er fastlagt i stk. 1, litra b) eller c), hvis de relevante højere erhvervsmæssige kvalifikationer allerede er blevet kontrolleret i forbindelse med ansøgningen om den nationale opholdstilladelse
 - b) kræve, at ansøgeren fremlægger den dokumentation, der er fastlagt i denne artikels stk. 1, litra e), medmindre ansøgningen indgives i forbindelse med en ændring af beskæftigelsen, i hvilket tilfælde artikel 15 finder tilsvarende anvendelse, og
 - c) anvende artikel 7, stk. 2, litra a), medmindre ansøgningen indgives i forbindelse med en ændring af beskæftigelsen, i hvilket tilfælde artikel 15 finder tilsvarende anvendelse.
7. Medlemsstaterne kan kræve, at den pågældende tredjelandstatsborger oplyser sin adresse på deres område.

Hvor en medlemsstats ret kræver, at der oplyses en adresse på ansøgningstidspunktet, og den pågældende tredjelandstatsborger endnu ikke kender sin fremtidige adresse, accepterer medlemsstaterne en midlertidig adresse. I sådanne tilfælde oplyser tredjelandstatsborgeren sin permanente adresse senest på det tidspunkt, hvor det blå EU-kort udstedes i henhold til artikel 9.

Artikel 6
Antal indrejsetilladelser

I overensstemmelse med artikel 79, stk. 5, i TEUF berører dette direktiv ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte antallet af tredjelandsborgere, der kan indrejse fra tredjelande.

Artikel 7
Grunde til afvisning af en ansøgning om et blå EU-kort

1. En medlemsstat afslår en ansøgning om et blå EU-kort, hvor:
 - a) artikel 5 ikke er opfyldt
 - b) de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis, forfalskede eller ulovligt ændret
 - c) den pågældende tredjelandsstatsborger anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, eller
 - d) arbejdsgiverens virksomhed blev oprettet eller drives med det hovedformål at lette indrejse for tredjelandsstatsborgere.

2. En medlemsstat kan afslå en ansøgning om et blåt EU-kort:
- a) hvor medlemsstatens kompetente myndigheder efter at have undersøgt arbejdsmarkedssituationen, f.eks. hvor der er høj arbejdsløshed, konkluderer, at den pågældende ledige stilling kan besættes fra den nationale arbejdsstyrke eller EU-arbejdsstyrken eller med tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt i denne medlemsstat, og som allerede er en del af dennes arbejdsmarked i medfør af EU-retten eller national ret, eller med EU-fastboende udlændinge, der ønsker at flytte til denne medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse i overensstemmelse med kapitel III i direktiv 2003/109/EF
 - b) hvor arbejdsgiveren ikke har opfyldt sine retlige forpligtelser vedrørende social sikring, beskatning, arbejdstagerrettigheder eller arbejdsvilkår
 - c) hvor arbejdsgiverens virksomhed er i færd med at blive eller er blevet afviklet i henhold til national insolvensret eller ikke har økonomiske aktiviteter
 - d) hvor arbejdsgiveren er blevet straffet for beskæftigelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF¹ eller for brug af sort arbejde eller ulovlig beskæftigelse i henhold til national ret, eller

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24).

- e) for at sikre en etisk forsvarlig rekruttering inden for erhverv, hvor der er mangel på kvalificerede arbejdstagere i oprindelseslandene, herunder på grundlag af en aftale, som anfører erhverv med henblik herpå, enten mellem Unionen og medlemsstaterne, på den ene side, og et eller flere tredjelande, på den anden side, eller mellem medlemsstaterne, på den ene side, og et eller flere tredjelande, på den anden side.
3. Uden at det berører stk. 1 tages der ved enhver afgørelse om at afslå en ansøgning hensyn til sagens særlige omstændigheder, og proportionalitetsprincippet overholdes.

Artikel 8

Grunde til inddragelse eller afslag på fornyelse af det blå EU-kort

1. En medlemsstat inddrager eller nægter at forny et blå EU-kort, hvor:
- a) det blå EU-kort eller de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis, forfalskede eller ulovligt ændret
 - b) den pågældende tredjelandstatsborger ikke længere har en gyldig ansættelseskontrakt med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse
 - c) den pågældende tredjelandstatsborger ikke længere har de kvalifikationer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b) eller c), eller

- d) den pågældende tredjelandsstatsborgers løn ikke længere overholder den løntærskel, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, 4 eller 5, alt efter hvad der måtte være relevant.

2. En medlemsstat kan inddrage eller nægte at forny et blå EU-kort:

- a) af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed
- b) hvor det er relevant, hvor arbejdsgiveren ikke har opfyldt sine retlige forpligtelser vedrørende social sikring, beskatning, arbejdstagerrettigheder eller arbejdsvilkår
- c) hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke har tilstrækkelige ressourcer til at forsørge sig selv og, hvor det er relevant, sine familiemedlemmer uden at gøre brug af denne medlemsstats sociale sikringssystem
- d) hvor indehaveren af det blå EU-kort har taget ophold i denne medlemsstat af andre årsager end dem, der gjorde, at vedkommende fik tilladelse til at opholde sig dér
- e) hvor de betingelser, der i medfør af gældende ret, som fastlagt i kollektive overenskomster eller som etableret ved praksis i de relevante brancher gælder for højt kvalificeret beskæftigelse, ikke længere opfyldes
- f) hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke har fulgt de relevante procedurer som fastsat i artikel 15, stk. 2, litra a), eller stk. 3 eller 4

- g) hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke længere har et gyldigt rejsedokument, forudsat, at nævnte medlemsstat før inddragelsen af det blå EU-kort, har fastsat en rimelig tidsfrist for den pågældende indehaver af det blå EU-kort til at fremskaffe og fremlægge et gyldigt rejsedokument, eller
- h) hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke opfylder betingelserne for mobilitet i kapitel V.

Med henblik på første afsnit, litra c), vurderer en medlemsstat tilstrækkeligheden af ressourcer på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger, mindsteindkomst eller minimumspensioner samt antallet af familiemedlemmer til indehaveren af det blå EU-kort. En sådan vurdering tager hensyn til familiemedlemmernes bidrag til husstandsindkomsten.

3. Uanset denne artikels stk. 2, første afsnit, litra f), anses manglende meddelelse i henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), eller stk. 3 eller 4, ikke for tilstrækkelig årsag til at inddrage eller undlade at forny det blå EU-kort, hvis indehaveren af det blå EU-kort dokumenterer, at meddelelsen ikke nåede frem til de kompetente myndigheder af årsager uden for vedkommendes kontrol.

4. Uanset stk. 1, litra b) og d), kan medlemsstaterne beslutte ikke at inddrage eller ikke at nægte at forny et blå EU-kort, hvor indehaveren af det blå EU-kort midlertidigt og under ingen omstændigheder i mere end 12 måneder ikke opfylder indrejsekriterierne fastsat i artikel 5, stk. 1, litra a), stk. 3 eller, hvor det er relevant, stk. 4 eller 5, som følge af sygdom, handicap eller forældreorlov.
5. Uanset stk. 1, litra b) og d), og stk. 2, første afsnit, litra c), inddrages det blå EU-kort ikke og dets fornyelse nægtes ikke, i det tilfælde at indehaveren af det blå EU-kort bliver arbejdsløs, medmindre:
 - a) indehaveren af det blå EU-kort samlet har en arbejdsløshedsperiode, der overstiger tre måneder, og har haft et blå EU-kort i mindre end to år, eller
 - b) indehaveren af det blå EU-kort samlet har en arbejdsløshedsperiode, der overstiger seks måneder, og har haft et blå EU-kort i mindst to år.

Medlemsstaterne kan tillade længere samlede arbejdsløshedsperioder, før de inddrager eller undlader at forny det blå EU-kort.

6. Hvor en medlemsstat agter at inddrage eller at undlade at forny et blå EU-kort i overensstemmelse med stk. 2, første afsnit, litra b) eller e), underretter de kompetente myndigheder indehaveren af det blå EU-kort i forvejen og fastsætter en rimelig frist på mindst tre måneder for indehaveren af det blå EU-kort til at søge ny beskæftigelse, med forbehold af betingelserne i artikel 15, stk. 1, 2 og 3. Fristen for at søge ny beskæftigelse skal være mindst seks måneder, hvor indehaveren af det blå EU-kort tidligere har være beskæftiget i mindst to år.
7. Uden at det berører stk. 1, tages der ved enhver afgørelse om at inddrage eller nægte at forny et blå EU-kort hensyn til sagens særlige omstændigheder, og proportionalitetsprincippet overholdes.

KAPITEL III

DET BLÅ EU-KORT OG PROCEDURER

Artikel 9

Det blå EU-kort

1. Hvor en tredjelandstatsborger opfylder kriterierne fastsat i artikel 5, og der ikke er nogen grund til at give afslag i medfør af artikel 7, udstedes der et blå EU-kort til vedkommende.

Hvor en medlemsstat kun udsteder opholdstilladelser på sit område, og tredjelandstatsborgeren opfylder alle de indrejsebetingelser, der er fastlagt i dette direktiv, udsteder den pågældende medlemsstat det nødvendige visum til vedkommende til at få et blå EU-kort.

2. Medlemsstaterne fastsætter en standardgyldighedsperiode for det blå EU-kort, som skal være på mindst 24 måneder. Hvis ansættelseskontrakten for indehaveren af et blå EU-kort dækker en kortere periode, skal det blå EU-kort mindst være gyldigt for et tidsrum svarende til ansættelseskontraktens varighed plus tre måneder, men ikke længere end den standardperiode, der er omhandlet i første punktum. Hvis gyldighedsperioden for rejsedokumentet for indehaveren af et blå EU-kort er kortere end den gyldighedsperiode for det blå EU-kort, der ville gælde i medfør af første eller andet punktum, skal det blå EU-kort dog som minimum være gyldigt for rejsedokumentets gyldighedsperiode.
3. Det blå EU-kort udstedes af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, der anvender det ensartede format, som er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002. I overensstemmelse med litra a), punkt 12, i bilaget til nævnte forordning kan medlemsstaterne på det blå EU-kort anføre betingelserne for adgang til arbejdsmarkedet, der er fastsat i dette direktivs artikel 15, stk. 1. Medlemsstaterne anfører ordene "Det blå EU-kort" på den plads, der er forbeholdt "tilladelsens art" i opholdstilladelsen.

Medlemsstaterne kan anføre yderligere oplysninger vedrørende ansættelsesforholdet for indehaveren af et blå EU-kort i papirform eller lagre sådanne oplysninger i elektronisk format i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 1030/2002 og litra a), punkt 16, i bilaget til nævnte forordning.

4. Hvor en medlemsstat udsteder et blå EU-kort til en tredjelandstatsborger, som den yder international beskyttelse, anfører den følgende bemærkning i det blå EU-kort, der er udstedt til den pågældende tredjelandstatsborger, under overskriften "Bemærkninger": "International beskyttelse tildelt af [medlemsstatens navn] den [dato]". Hvor medlemsstaten inddrager den internationale beskyttelse, som indehaveren af et blå EU-kort er omfattet af, udsteder den, hvor det er relevant, et nyt blå EU-kort, som ikke indeholder denne bemærkning.
5. Hvor et blå EU-kort udstedes af en medlemsstat til en tredjelandstatsborger med international beskyttelse i en anden medlemsstat, anfører den medlemsstat, der udsteder det blå EU-kort, følgende bemærkning i det blå EU-kort, der er udstedt til den pågældende tredjelandstatsborger, under overskriften "Bemærkninger": "International beskyttelse tildelt af [medlemsstatens navn] den [dato]".

Før medlemsstaten anfører denne bemærkning, underretter den den medlemsstat, der skal nævnes i bemærkningen, at den agter at udstede det blå EU-kort og anmoder nævnte medlemsstat om at bekræfte, at indehaveren af det blå EU-kort stadig er omfattet af international beskyttelse. Den medlemsstat, der skal nævnes i bemærkningen, svarer senest en måned efter at have modtaget anmodningen om oplysninger. Hvor den internationale beskyttelse er blevet inddraget ved en endelig afgørelse, anfører den medlemsstat, der udsteder det blå EU-kort, ikke denne bemærkning.

Hvor ansvaret for den internationale beskyttelse af indehaveren af et blå EU-kort i henhold til de relevante internationale instrumenter eller den national ret er blevet overdraget til medlemsstaten, efter at den udstedte et blå EU-kort i overensstemmelse med første afsnit, ændrer den pågældende medlemsstat bemærkningen i overensstemmelse hermed inden for tre måneder efter overdragelsen.

6. Hvor et blå EU-kort udstedes af en medlemsstat på grundlag af højere erhvervsmæssige kompetencer til et af de erhverv, der ikke er opført i bilag I, anfører den medlemsstat, der udsteder det blå EU-kort, følgende bemærkning i nævnte blå EU-kort under overskriften "Bemærkninger": "[Erhverv, der ikke er opført i bilag I]".
7. Det blå EU-kort giver i sin gyldighedsperiode indehaveren ret til:
 - a) at indrejse, genindrejse og opholde sig på området i den medlemsstat, der har udstedt det blå EU-kort, og
 - b) at nyde godt af de rettigheder, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 10

Ansøgninger om indrejse

1. Medlemsstaterne bestemmer, hvorvidt ansøgninger om et blå EU-kort skal indgives af tredjelandstatsborgeren eller arbejdsgiveren. Alternativt kan medlemsstaterne bestemme, at en ansøgning kan indgives af enhver af de to.

2. En ansøgning om et blå EU-kort behandles og undersøges, enten mens den pågældende tredjelandstatsborger opholder sig uden for den medlemsstats område, som vedkommende ønsker at indrejse på, eller mens vedkommende allerede opholder sig på den pågældende medlemsstats område som indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt langtidsvisum.
3. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat i overensstemmelse med national ret acceptere en ansøgning om et blå EU-kort, der indgives af en tredjelandstatsborger, som ikke har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt langtidsvisum, men som opholder sig lovligt på dens område.

Artikel 11

Proceduremæssige garantier

1. Den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder træffer afgørelse om ansøgningen om et blå EU-kort og giver i overensstemmelse med de meddelelsesprocedurer, der er fastsat i nævnte medlemsstats ret, ansøgeren skriftlig meddelelse herom. Denne afgørelse træffes og meddeles hurtigst muligt, dog senest 90 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning.

Hvor arbejdsgiveren er blevet anerkendt i overensstemmelse med artikel 13, træffes og meddeles afgørelsen om ansøgningen om et blå EU-kort hurtigst muligt, dog senest 30 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning.

2. Hvor de dokumenter eller oplysninger, der fremlægges til støtte for ansøgningen, er utilstrækkelige eller ufuldstændige, giver de kompetente myndigheder ansøgeren meddelelse om de yderligere dokumenter eller oplysninger, der kræves, og fastsætter en rimelig frist for fremlæggelse af disse. Den i stk. 1 omhandlede periode suspenderes, indtil myndighederne har modtaget de nødvendige yderligere dokumenter eller oplysninger. Hvis de nødvendige yderligere dokumenter eller oplysninger ikke er indsendt inden den pågældende frists udløb, kan ansøgningen afslås.
3. Enhver afgørelse om at afslå en ansøgning om et blå EU-kort, om at inddrage et blå EU-kort eller om at undlade at forny et blå EU-kort meddeles skriftligt til den berørte tredjelandsstatsborger og, hvor det er relevant, dennes arbejdsgiver i overensstemmelse med de meddelelsesprocedurer, der er fastsat i den relevante nationale ret. I meddelelsen anføres begrundelsen for afgørelsen, den kompetente myndighed, hvortil der kan indgives en klage, og tidsfristen for indgivelse af en klage. Medlemsstaterne sikrer effektive retsmidler i overensstemmelse med national ret.
4. En ansøger har ret til at indgive en ansøgning om fornyelse af vedkommendes blå EU-kort, før det udløber. Medlemsstaterne kan fastsætte en frist for indgivelse af en ansøgning om fornyelse på højst 90 dage før udløbet af det blå EU-kort.

5. Hvor det blå EU-korts gyldighedsperiode udløber under fornyelsesproceduren, tillader medlemsstaterne tredjelandstatsborgeren at opholde sig på deres område, som om vedkommende var indehaver af et blå EU-kort, indtil de kompetente myndigheder har truffet en afgørelse om ansøgningen om fornyelse.
6. Hvor medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, skal de give indehavere af et blå EU-kort de samme proceduremæssige garantier som dem, der er fastsat i deres nationale ordninger, hvor de proceduremæssige garantier i medfør af sådanne nationale ordninger er gunstigere end dem, der er fastsat i stk. 1-5.

Artikel 12

Gebyrer

Medlemsstaterne kan kræve betaling af gebyrer for behandling af ansøgninger i overensstemmelse med dette direktiv. Niveaue for gebyrer, som en medlemsstat pålægger for at behandle ansøgninger, må ikke være uforholdsmæssigt højt eller urimeligt.

Hvor medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, må de ikke kræve, at personer, som ansøger om et blå EU-kort, betaler højere gebyrer end dem, der pålægges de personer, der ansøger om nationale tilladelser.

Artikel 13
Anerkendte arbejdsgivere

1. Medlemsstaterne kan fastsætte procedurer for anerkendelse af arbejdsgivere i henhold til deres nationale ret eller administrative praksis med henblik på en forenklet procedure for erhvervelse af et blå EU-kort.

Hvor en medlemsstat fastsætter sådanne procedurer for anerkendelse, giver den de berørte arbejdsgivere klare og gennemsigtige oplysninger vedrørende bl.a. betingelserne og kriterierne for anerkendelse, anerkendelsens gyldighedsperiode og konsekvenserne af manglende opfyldelse af betingelserne for anerkendelse, herunder mulig inddragelse eller undladelse af fornyelse af anerkendelsen samt eventuelle sanktioner, der finder anvendelse.

Procedurerne for anerkendelse må ikke indebære uforholdsmæssigt høje eller urimelige administrative byrder eller omkostninger for arbejdsgivere, navnlig ikke for små og mellemstore virksomheder.

2. De forenkledede procedurer omfatter behandling af ansøgninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, andet afsnit. Ansøgerne fritages for at fremlægge et eller flere af de beviser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b) eller e), eller stk. 7.

3. Medlemsstaterne kan nægte at anerkende en arbejdsgiver i medfør af stk. 1, hvor denne arbejdsgiver er blevet pålagt en sanktion for:
- a) beskæftigelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i overensstemmelse med direktiv 2009/52/EF
 - b) sort arbejde eller ulovlig beskæftigelse i henhold til national ret, eller
 - c) manglende opfyldelse af sine retlige forpligtelser vedrørende social sikring, beskatning, arbejdstagerrettigheder eller arbejdsvilkår.

Ved enhver afgørelse om at nægte at anerkende en arbejdsgiver tages der hensyn til sagens særlige omstændigheder, herunder til, hvor lang tid der er gået, siden sanktionen blev pålagt, og proportionalitetsprincippet overholdes.

4. Medlemsstaterne kan nægte at forny eller kan beslutte at inddrage anerkendelsen af en arbejdsgiver, hvor arbejdsgiveren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til dette direktiv, eller hvor anerkendelsen er opnået på uretmæssig vis.
5. Hvor medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og har indført procedurer for anerkendelse af arbejdsgivere, som letter udstedelsen af sådanne opholdstilladelser, anvender de de samme procedurer for anerkendelse til ansøgninger om blå EU-kort, hvor procedurerne for anerkendelse for udstedelse af sådanne tilladelser er gunstigere end dem, der er fastsat i stk. 1-4.

Artikel 14

Sanktioner mod arbejdsgivere

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner mod arbejdsgivere, der ikke har opfyldt deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at forebygge eventuelt misbrug af dette direktiv. Disse foranstaltninger omfatter overvågning, vurdering og, hvor det er hensigtsmæssigt, inspektion i overensstemmelse med national ret eller administrativ praksis.

KAPITEL IV

RETTIGHEDER

Artikel 15

Adgang til arbejdsmarkedet

1. Indehavere af et blå EU-kort har adgang til højt kvalificeret beskæftigelse i den pågældende medlemsstat på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.

2. Under den pågældende persons første 12 måneders lovlige beskæftigelse som indehaver af et blå EU-kort kan en medlemsstat:
 - a) kræve, at en ændring af arbejdsgiver eller en ændring, der kan påvirke opfyldelsen af de indrejsekriterier, der er fastsat i artikel 5, meddeles til nævnte medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret, og
 - b) underkaste en ændring af arbejdsgiver en undersøgelse af arbejdsmarkedssituationen, forudsat at nævnte medlemsstat foretager en sådan undersøgelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra a).

Den ret, som indehaveren af et blå EU-kort har til at ændre beskæftigelse, kan suspenderes i højst 30 dage, mens den pågældende medlemsstat undersøger, om de i artikel 5 fastsatte indrejsebetingelser er opfyldt, og om den pågældende ledige stilling ikke kunne besættes med de personer, der er anført i artikel 7, stk. 2, litra a). Den pågældende medlemsstat kan modsætte sig ændringen af beskæftigelse inden for disse 30 dage.

3. Medlemsstaterne kan efter udløbet af de tolv måneder, der er omhandlet i stk. 2, kun kræve, at en ændring af arbejdsgiver eller en ændring, som påvirker opfyldelsen af de indrejsekriterier, der er fastsat i artikel 5, meddeles i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret. Et sådant krav suspenderer ikke den ret, som indehaveren af et blå EU-kort har til fortsat at påtage sig og udøve den nye beskæftigelse.

4. I løbet af en arbejdsløshedsperiode har indehaveren af et blå EU-kort ret til at søge og påtage sig beskæftigelse i overensstemmelse med denne artikel. Indehaveren af et blå EU-kort giver opholdsmedlemsstatens kompetente myndigheder meddelelse om arbejdsløshedsperiodens begyndelse og, hvor det er relevant, afslutning i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer.
5. Med forbehold af de indrejsekriterier, der er fastlagt i artikel 5, kan medlemsstaterne tillade, at indehavere af et blå EU-kort udøver selvstændig virksomhed parallelt med aktiviteten i forbindelse med højt kvalificeret beskæftigelse på de betingelser, der er fastlagt i national ret. Dette berører ikke medlemsstaternes kompetence til at begrænse omfanget af tilladt selvstændigvirksomhed.

Sådan selvstændig virksomhed skal være underordnet i forhold til den pågældende persons hovedaktivitet som indehaver af et blå EU-kort.
6. Hvor medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, sikrer de indehavere af et blå EU-kort adgang til selvstændig virksomhed på betingelser, som ikke er mindre gunstige end dem, der er fastsat i den relevante nationale ordning.
7. Uden at det berører de indrejsekriterier, der er fastlagt i artikel 5, kan medlemsstaterne tillade, at indehavere af et blå EU-kort udøver andre erhvervsaktiviteter end deres hovedaktivitet som indehaver af et blå EU-kort på de betingelser, der er fastlagt i national ret.

8. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat fastholde begrænsninger med hensyn til adgang til beskæftigelse i overensstemmelse med gældende national ret eller EU-ret, forudsat at sådanne beskæftigelsesaktiviteter indebærer mindst lejlighedsvis inddragelse i udøvelsen af offentlig myndighed og ansvar for sikring af statens generelle interesser, eller at sådanne beskæftigelsesaktiviteter er forbeholdt nævnte medlemsstats egne statsborgere, unionsborgere eller EØS-borgere.
9. Denne artikel berører ikke princippet om præference for unionsborgere, hvor dette finder anvendelse i henhold til de relevante tiltrædelsesakter.

Artikel 16

Ligebehandling

1. Indehavere af et blå EU-kort har ret til ligebehandling i forhold til statsborgere i den medlemsstat, der har udstedt det blå EU-kort, hvad angår:
 - a) ansættelsesvilkår, herunder mindstealder for arbejde og arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse, arbejdstid, orlov og ferie samt krav til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
 - b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer udøver et bestemt erhverv, herunder rettigheder og fordele som følge af et sådant medlemskab, uden at dette berører de nationale bestemmelser om den offentlige orden og den offentlige sikkerhed

- c) uddannelse og erhvervsuddannelse
- d) anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
- e) de socialsikringsområder, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, og
- f) adgang til varer og tjenesteydelser samt levering af varer og tjenesteydelser, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder procedurer for adgang til bolig samt informations- og rådgivningstjenester fra arbejdsformidlingen.

2. Med hensyn til stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne begrænse ligebehandlingen for så vidt angår stipendier og lån til studier og underhold eller andre stipendier og lån vedrørende sekundærundervisning og videregående uddannelse samt erhvervsuddannelse. Adgang til uddannelse ud over sekundærniveauet og på universitetsniveau kan gøres betinget af særlige krav i overensstemmelse med national ret.

Med hensyn til stk. 1, litra f), kan medlemsstaterne begrænse ligebehandlingen for så vidt angår procedurer for adgang til bolig. Dette berører ikke aftalefrihed i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

3. Indehavere af et blå EU-kort, der flytter til et tredjeland, eller deres efterladte, der opholder sig i et tredjeland og har rettigheder fra en indehaver af et blå EU-kort, skal få udbetalt lovbestemte pensioner ved alderdom, invaliditet eller dødsfald, der er baseret på den tidligere beskæftigelse for indehaveren af et blå EU-kort og er erhvervet i overensstemmelse med den lovgivning, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, på samme betingelser og med samme satser som statsborgere i de pågældende medlemsstater, hvor sådanne statsborgere flytter til et tredjeland.
4. Retten til ligebehandling fastsat i stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til at inddrage eller nægte at forny det blå EU-kort i overensstemmelse med artikel 8.
5. Denne artikel finder ikke anvendelse på indehavere af et blå EU-kort, som i henhold til EU-retten har ret til fri bevægelighed i den pågældende medlemsstat.
6. Denne artikel finder kun anvendelse på indehavere af de blå EU-kort med international beskyttelse, når de opholder sig i en anden medlemsstat end den, der yder dem international beskyttelse.
7. Hvor medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, giver de indehavere af et blå EU-kort de samme rettigheder til ligebehandling som dem, der gives til indehavere af nationale opholdstilladelser, hvor sådanne rettigheder til ligebehandling er gunstigere end dem, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 17
Familiemedlemmer

1. Direktiv 2003/86/EF finder anvendelse med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Uanset artikel 3, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2003/86/EF må familiesammenføring ikke gøres betinget af, at indehaveren af et blå EU-kort har rimelig udsigt til at opnå ret til fast ophold, har en opholdstilladelse med en gyldighedsperiode på et år eller mere eller har haft ophold af en minimumsvarighed.
3. Uanset artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 7, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/86/EF kan de deri omhandlede integrationsbetingelser og -foranstaltninger finde anvendelse, men kun efter at de berørte personer har opnået familiesammenføring.
4. Uanset artikel 5, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2003/86/EF træffes og meddeles afgørelser vedrørende familiemedlemmers ansøgning på samme tid som afgørelsen vedrørende ansøgningen om et blå EU-kort, hvor betingelserne for familiesammenføring er opfyldt, og de fuldstændige ansøgninger er indgivet samtidig. Hvor familiemedlemmerne slutter sig til indehaveren af et blå EU-kort, efter at det blå EU-kort er tildelt, og hvor betingelserne for familiesammenføring er opfyldt, træffes og meddeles afgørelsen hurtigst muligt, dog senest 90 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning. Artikel 11, stk. 2 og 3, i nærværende direktiv finder tilsvarende anvendelse.

5. Uanset artikel 13, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/86/EF er gyldighedsperioden for familiemedlemmernes opholdstilladelser den samme som for det blå EU-kort, for så vidt som deres rejsedokumenters gyldighedsperiode tillader det.
6. Uanset artikel 14, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF anvender medlemsstaterne ikke nogen tidsfrist for så vidt angår familiemedlemmers adgang til arbejdsmarkedet. Uanset artikel 14, stk. 1, litra b), i nævnte direktiv og med forbehold af begrænsningerne i artikel 15, stk. 8, i nærværende direktiv har familiemedlemmer adgang til enhver form for beskæftigelse og til selvstændig virksomhed i overensstemmelse med gældende krav i national ret i den pågældende medlemsstat.
7. Uanset artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF lægges ophold i forskellige medlemsstater sammen med henblik på beregningen kravet om opholdets varighed for at få selvstændig opholdstilladelse. Medlemsstaterne kan kræve to års lovligt og kontinuerligt ophold på den medlemsstats område, hvor ansøgningen om selvstændig opholdstilladelse indgives, umiddelbart før indgivelse af den relevante ansøgning.
8. Denne artikel finder ikke anvendelse på familiemedlemmer til indehavere af et blå EU-kort, som har ret til fri bevægelighed i den pågældende medlemsstat i henhold til EU-retten.
9. Denne artikel finder kun anvendelse på familiemedlemmer til indehavere af et blå EU-kort med international beskyttelse, når disse indehavere af et blå EU-kort opholder sig i en anden medlemsstat end den, der yder dem international beskyttelse.

10. Når medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, skal de give indehavere af et blått EU-kort og deres familiemedlemmer de samme rettigheder som dem, der gives til indehavere af nationale opholdstilladelser og deres familiemedlemmer, hvor sådanne rettigheder er gunstigere end dem, der er fastsat i denne artikel.

Artikel 18

Status som EU-fastboende udlænding for indehavere af et blått EU-kort

1. Direktiv 2003/109/EF finder anvendelse med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Uanset artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/109/EF har en indehaver af et blått EU-kort, der har udnyttet muligheden i artikel 21 i nærværende direktiv, ret til at lægge de perioder sammen, hvor vedkommende har opholdt sig i forskellige medlemsstater, for at opfylde kravet om opholdets varighed, forudsat at indehaveren af et blått EU-kort samlet har haft:
 - a) det antal år med lovligt og kontinuerligt ophold, der kræves i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/109/EF som en indehaver af et blått EU-kort, af en national opholdstilladelse med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, af en tilladelse som forsker eller, hvor det er relevant, en tilladelse som studerende i henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/109/EF eller som person med international beskyttelse på medlemsstaternes område, og

- b) to års lovligt og kontinuerligt ophold som indehaver af et blåt EU-kort på den medlemsstats område, hvor ansøgningen om status som EU-fastboende udlænding indgives, umiddelbart før den relevante ansøgning indgives.
3. Med henblik på beregning af den i denne artikels stk. 2, litra a), varighed af lovligt og kontinuerligt ophold i Unionen og uanset artikel 4, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2003/109/EF betragtes perioder, hvor vedkommende er fraværende fra den pågældende medlemsstats område, ikke som en afbrydelse af varigheden af lovligt og kontinuerligt ophold i Unionen, hvis disse fraværsperioder er kortere end 12 på hinanden følgende måneder og ikke overstiger 18 måneder i alt inden for denne varighed.
4. Uanset artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/109/EF forlænger medlemsstaterne den periode, hvor fravær fra Unionens område tillades for en EU-fastboende udlænding, som har en opholdstilladelse for fastboende udlændinge, til 24 på hinanden følgende måneder med den bemærkning, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, i nærværende direktiv, og for dennes familiemedlemmer, der har opnået status som EU-fastboende udlænding.
5. Artikel 16, stk. 1, litra f), og stk. 3, artikel 20 og, hvor det er relevant, artikel 17 og 22 finder anvendelse på indehavere af en opholdstilladelse for fastboende udlændinge med den i artikel 19, stk. 2, omhandlede bemærkning.

6. Hvor en EU-fastboende udlænding, som har en opholdstilladelse for fastboende udlændinge med den i artikel 19, stk. 2, i dette direktiv omhandlede bemærkning, udøver sin ret til at flytte til en anden medlemsstat i henhold til kapitel III i direktiv 2003/109/EF, finder artikel 14, stk. 3 og 4, i nævnte direktiv ikke anvendelse. Den anden medlemsstat kan indføre foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 21, stk. 8, i nærværende direktiv.

Artikel 19

Opholdstilladelse for fastboende udlændinge

1. Medlemsstaterne udsteder en opholdstilladelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1030/2002 til indehavere af et blåt EU-kort, der opfylder betingelserne i artikel 18 i dette direktiv for at opnå status som EU-fastboende udlænding.
2. Under overskriften "Bemærkninger" i opholdstilladelsen, der er omhandlet i stk. 1, anfører medlemsstaterne ordene "Tidligere indehaver af et blåt EU-kort".

KAPITEL V

MOBILITET MELLEM MEDLEMSSTATER

Artikel 20

Kortvarig mobilitet

1. Hvor en tredjelandstatsborger, der har et gyldigt blå EU-kort, som er udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, rejser ind og opholder sig i en eller flere andre medlemsstater i 90 dage inden for en periode på 180 dage med henblik på at udføre en forretningsaktivitet, må den anden medlemsstat ikke kræve nogen tilladelse til at udøve en sådan aktivitet bortset fra det blå EU-kort.
2. En tredjelandstatsborger, som har et gyldigt blå EU-kort, der er udstedt af en medlemsstat, som ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, har ret til indrejse og ophold med henblik på at udføre en forretningsaktivitet i en eller flere andre medlemsstater i op til 90 dage inden for en periode på 180 dage på grundlag af det blå EU-kort og et gyldigt rejsedokument. Hvor indehaveren af et blå EU-kort krydser en indre grænse, for hvilken kontrollen endnu ikke er ophævet, til en anden medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, kan den anden medlemsstat kræve, at indehaveren af et blå EU-kort fremlægger dokumentation for, at opholdet har et erhvervmæssigt formål. Den anden medlemsstat må ikke kræve nogen tilladelse til at udføre forretningsaktiviteten bortset fra det blå EU-kort.

Artikel 21
Langvarig mobilitet

1. Efter 12 måneders lovligt ophold i den første medlemsstat som indehaver af et blå EU-kort kan tredjelandstatsborgeren rejse ind, opholde sig og arbejde i en anden medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse på grundlag af det blå EU-kort og et gyldigt rejsedokument på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.
2. Hvor det blå EU-kort er udstedt af en medlemsstat, som ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, og indehaveren af det blå EU-kort med henblik på langvarig mobilitet krydser en indre grænse, for hvilken kontrollen endnu ikke er ophævet, til en anden medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, kan den anden medlemsstat kræve, at indehaveren af det blå EU-kort fremlægger det gyldige blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, og en ansættelseskontrakt eller et bindende ansættelsestilbud med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse af mindst seks måneders varighed i nævnte anden medlemsstat.
3. Hurtigst muligt, og senest én måned efter at indehaveren af et blå EU-kort er indrejst på den anden medlemsstats område, skal en ansøgning om et blå EU-kort indgives til den pågældende medlemsstats kompetente myndighed. Denne ansøgning skal ledsages af alle de dokumenter, der godtgør, at de i stk. 4 omhandlede betingelser er opfyldt i den anden medlemsstat. Medlemsstaterne bestemmer, hvorvidt ansøgninger skal indgives af tredjelandstatsborgeren eller arbejdsgiveren. Alternativt kan medlemsstaterne bestemme, at en ansøgning kan indgives af enhver af de to.

Indehaveren af et blå EU-kort kan arbejde i den anden medlemsstat senest 30 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning.

Ansøgningen kan indgives til de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat, mens indehaveren af et blå EU-kort stadig opholder sig på den første medlemsstats område.

4. Med henblik på en ansøgning som omhandlet i stk. 3 fremlægger ansøgeren:
- a) det gyldige blå EU-kort udstedt af den første medlemsstat
 - b) en gyldig ansættelseskontrakt eller, som fastsat i national ret, et bindende ansættelsestilbud med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse af mindst seks måneders varighed i den anden medlemsstat
 - c) i forbindelse med lovregulerede erhverv de dokumenter, der attesterer opfyldelse af betingelserne i national ret for unionsborgeres udøvelse af det lovregulerede erhverv, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud, som fastsat i national ret
 - d) et gyldigt rejsedokument som fastsat i national ret, og
 - e) dokumentation for overholdelse af den løntærskel, som den anden medlemsstat har fastsat under anvendelse af artikel 5, stk. 3 eller, hvor det er relevant, stk. 4 eller 5.

I forbindelse med første afsnit, litra c), skal indehavere af et blå EU-kort ved ansøgning om et blå EU-kort i en anden medlemsstat ligebehandles med unionsborgere for så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.

Hvor den første medlemsstat i forbindelse med ikkelovregulerede erhverv har udstedt et blå EU-kort på grundlag af højere erhvervsmæssige kompetencer for et af de erhverv, der ikke er opført i bilag I, kan det kræves, at ansøgeren fremlægger dokumenter, der attesterer højere erhvervsmæssige kvalifikationer i forbindelse med det arbejde, der skal udføres, som fastsat i den anden medlemsstats ret.

5. Med henblik på en ansøgning som omhandlet i stk. 3 kan den pågældende medlemsstat kræve, at ansøgeren:
- a) i forbindelse med ikkelovregulerede erhverv, hvor indehaveren af et blå EU-kort har arbejdet i mindre end to år i den første medlemsstat, fremlægger dokumenter, der attesterer højere erhvervsmæssige kvalifikationer i forbindelse med det arbejde, der skal udføres, som fastsat i national ret
 - b) fremlægger dokumentation for, at vedkommende er i besiddelse af eller, hvis det er fastsat i national ret, har ansøgt om sygeforsikring, der dækker alle de risici, som statsborgere i den pågældende medlemsstat normalt er forsikret mod, i de perioder, hvor der ikke i forbindelse med eller som følge af ansættelseskontrakten gives sådan forsikringsdækning eller tilsvarende ret til ydelser.

6. Den anden medlemsstat afslår en ansøgning om et blå EU-kort, hvor:
- a) stk. 4 ikke er opfyldt
 - b) de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis, forfalskede eller ulovligt ændret
 - c) beskæftigelsen ikke opfylder betingelserne i medfør af gældende ret, fastlagt i kollektive overenskomster eller etableret ved praksis som omhandlet i artikel 5, stk. 2, eller
 - d) indehaveren af et blå EU-kort udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.
7. Med hensyn til enhver ansøgningsprocedure med henblik på langvarig mobilitet finder de proceduremæssige garantier i artikel 11, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse. Ved en afgørelse om at afslå en ansøgning om langvarig mobilitet tages der hensyn til de særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde, og proportionalitetsprincippet overholdes, jf. dog nærværende artikels stk. 4.
8. Den anden medlemsstat kan afslå en ansøgning om et blå EU-kort på grundlag af en kontrol, der foretages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra a), dog kun hvis den pågældende medlemsstat foretager sådanne kontroller, når den er den første medlemsstat.

9. Den anden medlemsstat træffer én af følgende afgørelser om en ansøgning om et blå EU-kort:

- a) at udstede et blå EU-kort og give tredjelandsstatsborgeren tilladelse til at opholde sig på dens område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, hvor betingelserne i denne artikel er opfyldt, eller
- b) at afslå ansøgningen, hvor betingelserne for mobilitet i denne artikel ikke er opfyldt, og kræve, at ansøgeren og dennes familiemedlemmer i overensstemmelse med procedureerne i national ret skal forlade dens område.

Uanset artikel 11, stk. 1, giver den anden medlemsstat ansøgeren og den første medlemsstat skriftlig meddelelse om sin afgørelse hurtigst muligt, dog senest 30 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning.

Under særlige og behørigt begrundede omstændigheder, der knytter sig til ansøgningsprocessens kompleksitet, kan en medlemsstat forlænge den i andet afsnit omhandlede frist med 30 dage. Den skal oplyse ansøgeren om forlængelsen senest 30 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning.

Den anden medlemsstat angiver i sin meddelelse til den første medlemsstat alle de grunde til at afslå ansøgningen, der er omhandlet i stk. 6, litra b) og d).

10. Hvor det blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, udløber under ansøgningsproceduren, kan den anden medlemsstat udstede en midlertidig national opholdstilladelse eller en tilsvarende tilladelse, der giver ansøgeren mulighed for fortsat at opholde sig lovligt på dens område, indtil de kompetente myndigheder har truffet en afgørelse om ansøgningen.
11. Fra og med anden gang en indehaver af et blå EU-kort og, hvor det er relevant, dennes familiemedlemmer gør brug af muligheden for at flytte til en anden medlemsstat i henhold til denne artikel og artikel 22, forstås ved "første medlemsstat" den medlemsstat, som vedkommende flytter fra, og ved "anden medlemsstat" den medlemsstat, som vedkommende ansøger om ophold i. Uanset nærværende artikels stk. 1 kan en indehaver af et blå EU-kort flytte til en anden medlemsstat en gang mere efter seks måneders lovligt ophold i den første medlemsstat som indehaver af et blå EU-kort.

Artikel 22

Familiemedlemmers ophold i den anden medlemsstat

1. Hvor en indehaver af et blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 21, og hvor familien til indehaveren af et blå EU-kort allerede var etableret i den første medlemsstat, har vedkommendes familiemedlemmer ret til at ledsage eller slutte sig til indehaveren af et blå EU-kort.

Direktiv 2003/86/EF og nærværende direktivs artikel 17 finder anvendelse i tilfælde, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, med forbehold af undtagelserne i nærværende artikels stk. 2-7.

Hvor familien ikke allerede var etableret i den første medlemsstat, finder dette direktivs artikel 17 anvendelse.

2. Uanset artikel 13, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF har familiemedlemmer til indehaveren af et blå EU-kort ret til at rejse ind og opholde sig i den anden medlemsstat på grundlag af de gyldige opholdstilladelser, de har opnået i den første medlemsstat som familiemedlemmer til en indehaver af et blå EU-kort.

Hvor familiemedlemmernes opholdstilladelser er udstedt af en medlemsstat, som ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, og disse familiemedlemmer slutter sig til indehaveren af et blå EU-kort, og når en indre grænse, for hvilken kontrollen endnu ikke er ophævet, krydses med henblik på at flytte til en anden medlemsstat, som anvender Schengenreglerne fuldt ud, kan den anden medlemsstat kræve, at familiemedlemmerne fremlægger de opholdstilladelser, som de opnåede som familiemedlemmer til indehaveren af et blå EU-kort i den første medlemsstat.

3. Uanset artikel 5, stk. 3, i direktiv 2003/86/EF indgiver de pågældende familiemedlemmer eller indehaveren af et blå EU-kort senest én måned efter indrejsen på den anden medlemsstats område i overensstemmelse med national ret en ansøgning om opholdstilladelse som familiemedlem til nævnte medlemsstats kompetente myndigheder.

Hvor et familiemedlems opholdstilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, udløber under behandlingen eller ikke længere giver indehaveren ret til lovligt ophold i den anden medlemsstat, tillader den anden medlemsstat familiemedlemmet at opholde sig på dens område, indtil den anden medlemsstats kompetente myndigheder har truffet en afgørelse om ansøgningen, ved om nødvendigt at udstede en midlertidig national opholdstilladelse eller en tilsvarende tilladelse.

4. Uanset artikel 5, stk. 2, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF kan den anden medlemsstat kræve, at de pågældende familiemedlemmer sammen med deres ansøgning om opholdstilladelse fremlægger:
- a) deres opholdstilladelse i den første medlemsstat og et gyldigt rejsedokument eller bekræftede kopier heraf
 - b) dokumentation for, at de har haft ophold i den første medlemsstat som familiemedlemmer til indehaveren af et blå EU-kort
 - c) dokumentation som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/86/EF.

5. Hvor betingelserne fastsat i denne artikel er opfyldt, og ansøgningerne blev indgivet samtidig, udsteder den anden medlemsstat opholdstilladelser til familiemedlemmer samtidig med det blå EU-kort.

Uanset artikel 17, stk. 4, gælder, at hvor de betingelser, der er fastsat i nærværende artikel, er opfyldt, og familiemedlemmerne slutter sig til indehaveren af et blå EU-kort, efter at det blå EU-kort er blevet tildelt, udstedes opholdstilladelser til familiemedlemmerne senest 30 dage efter datoen for indgivelse af den fuldstændige ansøgning.

Under behørigt begrundede omstændigheder, der knytter sig til ansøgningsprocessens kompleksitet, kan medlemsstaterne forlænge den i andet afsnit omhandlede frist med højst 30 dage.

6. Denne artikel finder kun anvendelse på familiemedlemmer til indehavere af et blå EU-kort med international beskyttelse, når disse indehavere af et blå EU-kort flytter for at tage ophold i en anden medlemsstat end den, der yder dem international beskyttelse.
7. Denne artikel finder ikke anvendelse på familiemedlemmer til indehavere af et blå EU-kort, som har ret til fri bevægelighed i den anden medlemsstat i henhold til EU-retten.

Artikel 23

Garantier og sanktioner i tilfælde af mobilitet

1. Uanset artikel 8, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), gælder det, at når en indehaver af et blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat i henhold til artikel 21, inddrager den første medlemsstat ikke det blå EU-kort, før den anden medlemsstat har truffet afgørelse om ansøgningen om langvarig mobilitet.
2. Hvor den anden medlemsstat afslår ansøgningen om et blå EU-kort i henhold til artikel 21, stk. 9, litra b), tillader den første medlemsstat efter anmodning fra den anden medlemsstat genindrejse for indehaveren af et blå EU-kort og, hvor det er relevant, dennes familiemedlemmer uden formaliteter og uden forsinkelse. Dette gælder også, hvis det blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, er udløbet eller er blevet inddraget under behandlingen af ansøgningen.
3. Indehaveren af et blå EU-kort eller arbejdsgiveren i den anden medlemsstat kan holdes ansvarlig for udgifterne til genindrejse for indehaveren af et blå EU-kort og dennes familiemedlemmer som omhandlet i stk. 2.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte sanktioner i overensstemmelse med artikel 14 over for en arbejdsgiver for en indehaver af et blå EU-kort, hvor den pågældende arbejdsgiver er ansvarlig for en manglende opfyldelse af betingelserne for mobilitet i dette kapitel.

5. Hvor en medlemsstat inddrager eller undlader at forny et blåt EU-kort med den i artikel 9, stk. 5, omhandlede bemærkning, og beslutter at udvise tredjelandstatsborgeren, skal den anmode den medlemsstat, der er anført i bemærkningen, om at bekræfte, at den pågældende person stadig er omfattet af international beskyttelse i denne medlemsstat. Den medlemsstat, der er anført i bemærkningen, svarer senest en måned efter at have modtaget anmodningen om oplysninger.

Hvor tredjelandstatsborgeren stadig er omfattet af international beskyttelse i den medlemsstat, der er anført i bemærkningen, udvises den pågældende person til denne medlemsstat, som med forbehold af gældende EU-ret eller national ret og af princippet om familiens enhed omgående og uden formaliteter tillader den pågældende person og dennes familiemedlemmer genindrejse.

Uanset dette stykkes andet afsnit bevarer den medlemsstat, der traf afgørelsen om udvisning, retten til i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser at udsende tredjelandstatsborgeren til et andet land end den medlemsstat, der yder international beskyttelse, hvor betingelserne anført i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2011/95/EU er opfyldt for så vidt angår den pågældende tredjelandstatsborger.

6. Hvor indehaveren af et blå EU-kort eller dennes familiemedlemmer krydser den ydre grænse i en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, konsulterer denne medlemsstat Schengeninformationssystemet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399. Denne medlemsstat nægter indrejse for personer, for hvem der i Schengeninformationssystemet er foretaget en indberetning med henblik på at nægte indrejse og ophold.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Adgang til oplysninger og overvågning

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere om et blå EU-kort har adgang til lettilgængelige oplysninger om den dokumentation, der er nødvendig i forbindelse med en ansøgning, samt oplysninger om indrejse- og opholdsbetingelser gældende for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og for deres familiemedlemmer, herunder deres rettigheder, forpligtelser og de proceduremæssige garantier. Disse oplysninger skal omfatte oplysninger om de løntærskler, der er fastsat i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, 4 og 5, og om de gældende gebyrer.

Disse oplysninger skal også omfatte oplysninger om:

- a) de forretningsaktiviteter, som på den pågældende medlemsstats område tillades for en indehaver af et blå EU-kort fra en anden medlemsstat som omhandlet i artikel 20, og
- b) de procedurer, der gælder for erhvervelse af et blå EU-kort og opholdstilladelser for familiemedlemmer i en anden medlemsstat som omhandlet i artikel 21 og 22.

Hvor medlemsstaterne beslutter at indføre love eller administrative bestemmelser i overensstemmelse med artikel 6 eller at gøre brug af den mulighed, der gives i artikel 7, stk. 2, litra a), meddeler de på samme måde oplysninger om sådanne beslutninger. Oplysninger vedrørende undersøgelser af arbejdsmarkedssituationen i medfør af artikel 7, stk. 2, litra a), skal, hvor det er relevant, angive de berørte sektorer, erhverv og regioner.

2. Hvor medlemsstaterne udsteder nationale opholdstilladelser med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, sikrer de samme adgang til oplysninger om det blå EU-kort, som gives vedrørende de nationale opholdstilladelser.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger mindst én gang om året og når oplysningerne ændres:
 - a) den koefficient, som bruges til at fastsætte de årlige løntærskler i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3 eller, hvor det er relevant, stk. 4 eller 5 og de deraf følgende nominelle beløb

- b) listen over de erhverv, for hvilke der gælder en lavere løntærskel i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4
- c) en liste over tilladte forretningsaktiviteter med henblik på artikel 20
- d) oplysninger om love eller administrative bestemmelser som omhandlet i artikel 6, hvor det er relevant
- e) oplysninger vedrørende undersøgelser af arbejdsmarkedssituationen i medfør af artikel 7, stk. 2, litra a), hvor det er relevant.

Hvor medlemsstater afslår ansøgninger om et blå EU-kort på grundlag af hensyn til etisk forsvarlig rekruttering i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra e), meddeler og begrundet sådanne afslag til Kommissionen og de øvrige medlemsstater årligt for så vidt angår de berørte lande og erhverv.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler indgået med tredjelande i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra e).

Artikel 25
Statistikker

1. Senest den ... [fire år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert år sender medlemsstaterne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007¹ Kommissionen statistiske oplysninger om antallet af tredjelandsstatsborgere, der har fået tildelt et blå EU-kort, og dem, hvis ansøgninger er blevet afslået i løbet af det foregående kalenderår, med angivelse af de ansøgninger, der er blevet betragtet som uantagelige på grundlag af dette direktivs artikel 6 eller er blevet afslået i henhold til dette direktivs artikel 7, stk. 2, litra a), samt statistiske oplysninger om antallet af tredjelandsstatsborgere, hvis blå EU-kort er blevet fornyet eller inddraget i det foregående kalenderår. Disse statistiske oplysninger opdeles efter statsborgerskab, tilladelsernes gyldighedsperiode, køn og alder og, hvor det er muligt, beskæftigelse, størrelse på arbejdsgiverens virksomhed samt den økonomiske sektor. De statistiske oplysninger om tredjelandsstatsborgere, der har fået tildelt et blå EU-kort, opdeles yderligere i personer med international beskyttelse, personer med ret til fri bevægelighed og personer, der har opnået status som EU-fastboende udlænding i en medlemsstat i henhold til dette direktivs artikel 18.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

Der skal på samme måde gives statistiske oplysninger om familiemedlemmer, der har fået ret til indrejse, bortset fra oplysninger om deres erhverv og den økonomiske sektor.

For så vidt angår indehavere af et blå EU-kort og deres familiemedlemmer, der har fået opholdstilladelse i en anden medlemsstat i overensstemmelse med dette direktivs artikel 21 og 22, angives det desuden i oplysningerne, i hvilken medlemsstat de tidligere har haft ophold.

2. Med henblik på gennemførelse af dette direktivs artikel 5, stk. 3, 4 og 5, henvises der til de data, som medlemsstaterne har indberettet til Eurostat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013¹, og, hvor det er relevant, til nationale data.

Artikel 26

Liste over erhverv i bilag I

1. De erhverv, for hvilke den viden, de færdigheder og de kompetencer, der er attesteret ved et påkrævet antal års relevant erhvervs erfaring, anses for at svare til den viden, de færdigheder og den kompetence, der er attesteret ved højere uddannelsesmæssige kvalifikationer, med henblik på ansøgning om et blå EU-kort, opføres i bilag I.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Den Europæiske Union (EUT L 174 af 26.6.2013, s. 1).

2. Senest den ... [fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert andet år sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sin vurdering af listen over erhverv i bilag I under hensyntagen til arbejdsmarkedets skiftende behov. Disse rapporter udarbejdes efter høring af nationale myndigheder på grundlag af en offentlig høring, som skal omfatte arbejdsmarkedets parter. På grundlag af disse rapporter kan Kommissionen, hvor det er relevant, fremsætte lovgivningsforslag med henblik på ændring af bilag I.

Artikel 27

Rapportering

Senest den ... [fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert fjerde år sender Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne.

I disse rapporter vurderes navnlig konsekvenserne af artikel 5 og 13 og kapitel V. Kommissionen foreslår eventuelle ændringer, som den anser for nødvendige.

Kommissionen vurderer særligt relevansen af den løntærskel, der er fastsat i artikel 5, og af undtagelserne i nævnte artikel, idet den tager hensyn til bl.a. de forskellige økonomiske, sektormæssige og geografiske forhold.

Artikel 28

Samarbejde mellem kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der er ansvarlige for at modtage og videreformidle de oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre artikel 18, 20, 21 og 24, og samarbejder effektivt med hinanden.
2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede kontaktpunkter samarbejder navnlig effektivt om valideringsordninger med aktører inden for uddannelses-, beskæftigelses- og ungdomssektorerne og på andre relevante politikområder, som er nødvendige for at gennemføre artikel 5, stk. 1, litra b).
3. Medlemsstaterne sikrer et hensigtsmæssigt samarbejde om udvekslingen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger. Medlemsstaterne udveksler fortrinsvis oplysninger elektronisk.

Artikel 29
Ændring af direktiv (EU) 2016/801

Artikel 2, stk. 2, litra g), i direktiv (EU) 2016/801 affattes således:

"g) der ansøger om ophold i en medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/...^{**}.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/... af ... om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og om ophævelse af Rådets direktiv 2009/50/EF (EUT L ... af ..., s. ...)."⁺⁺

Artikel 30
Ophævelse af direktiv 2009/50/EF

Direktiv 2009/50/EF ophæves med virkning fra den ... [to år og 1 dag efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på dette direktiv.

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret, datoen og EUT-henvisningen på dette direktiv.

Artikel 31
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... [to år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden]. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 32
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 33
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Liste over erhverv omhandlet i artikel 2, nr. 9)

Ledere og fagfolk inden for informations- og kommunikationsteknologi, som har erhvervet mindst tre års relevant erhvervserfaring inden for syv år forud for ansøgningen om et blå EU-kort, og som tilhører følgende grupper i ISCO-08-klassifikationen:

- 1) 133 Ledelse af hovedaktiviteten inden for informations- og kommunikationsteknologi
 - 2) 25 Arbejde inden for informations- og kommunikationsteknologi.
-

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, nr. 6)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, nr. 7) og 9)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, nr. 11)
-	Artikel 2, nr. 12)
-	Artikel 2, nr. 13)
-	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 3, stk. 1
Artikel 3, stk. 2, indledningen	Artikel 3, stk. 2, indledningen
Artikel 3, stk. 2, litra a)	Artikel 3, stk. 2, litra a)
Artikel 3, stk. 2, litra b)	-
Artikel 3, stk. 2, litra c)	Artikel 3, stk. 2, litra b)
Artikel 3, stk. 2, litra d)	Artikel 3, stk. 2, litra c)
Artikel 3, stk. 2, litra e)	-
Artikel 3, stk. 2, litra f)	Artikel 3, stk. 2, litra d)
Artikel 3, stk. 2, litra g)	Artikel 3, stk. 2, litra e)

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 3, stk. 2, litra h)	-
Artikel 3, stk. 2, litra i)	Artikel 3, stk. 2, litra f)
Artikel 3, stk. 2, litra j)	Artikel 3, stk. 2, litra g)
Artikel 3, stk. 2, sidste afsnit	Artikel 3, stk. 2, litra h)
Artikel 3, stk. 3	Artikel 7, stk. 2, litra e)
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 3
Artikel 4, stk. 1, indledningen	Artikel 4, stk. 1, indledningen
Artikel 4, stk. 1, litra a)	Artikel 4, stk. 1, litra a)
Artikel 4, stk. 1, litra b)	Artikel 4, stk. 1, litra b)
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 2
Artikel 5, stk. 1, indledningen	Artikel 5, stk. 1, indledningen
Artikel 5, stk. 1, litra a)	Artikel 5, stk. 1, litra a)
Artikel 5, stk. 1, litra b)	Artikel 5, stk. 1, litra c)
Artikel 5, stk. 1, litra c)	Artikel 5, stk. 1, litra b)
Artikel 5, stk. 1, litra d)	Artikel 5, stk. 1, litra d)
Artikel 5, stk. 1, litra e)	Artikel 5, stk. 1, litra e)
Artikel 5, stk. 1, litra f)	Artikel 7, stk. 1, litra c)
Artikel 5, stk. 2	Artikel 5, stk. 7, første afsnit
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 3
Artikel 5, stk. 4	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 5	Artikel 5, stk. 4
-	Artikel 5, stk. 5
-	Artikel 5, stk. 6
-	Artikel 5, stk. 7, andet afsnit
Artikel 5, stk. 6	-

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1	Artikel 9, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 9, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 9, stk. 3
Artikel 7, stk. 4	Artikel 9, stk. 7
-	Artikel 9, stk. 4
-	Artikel 9, stk. 5
-	Artikel 9, stk. 6
Artikel 8, stk. 1	Artikel 7, stk. 1, litra a) og b)
-	Artikel 7, stk. 1, litra d)
Artikel 8, stk. 2	Artikel 7, stk. 2, litra a)
Artikel 8, stk. 3	-
Artikel 8, stk. 4	Artikel 7, stk. 2, litra e)
Artikel 8, stk. 5	Artikel 7, stk. 2, litra d)
-	Artikel 7, stk. 2, litra b)
-	Artikel 7, stk. 2, litra c)
-	Artikel 7, stk. 3
Artikel 9, stk. 1, indledningen	Artikel 8, stk. 1, indledningen
Artikel 9, stk. 1, litra a)	Artikel 8, stk. 1, litra a)
Artikel 9, stk. 1, litra b)	Artikel 8, stk. 1, litra b), c) og d); artikel 8, stk. 2, litra d), e) og g)
Artikel 9, stk. 1, litra c)	Artikel 8, stk. 2, litra f)
Artikel 9, stk. 2	Artikel 8, stk. 3
Artikel 9, stk. 3, indledningen	Artikel 8, stk. 2, indledningen

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 9, stk. 3, litra a)	Artikel 8, stk. 2, litra a)
-	Artikel 8, stk. 2, litra b)
Artikel 9, stk. 3, litra b)	Artikel 8, stk. 2, litra c)
Artikel 9, stk. 3, litra c)	-
Artikel 9, stk. 3, litra d)	-
-	Artikel 8, stk. 2, litra h)
-	Artikel 8, stk. 4
-	Artikel 8, stk. 6
-	Artikel 8, stk. 7
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 10, stk. 2
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 4	-
Artikel 11, stk. 1, første afsnit	Artikel 11, stk. 1, første afsnit
Artikel 11, stk. 1, andet afsnit	-
-	Artikel 11, stk. 1, andet afsnit
Artikel 11, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 11, stk. 3
-	Artikel 11, stk. 4
-	Artikel 11, stk. 5
-	Artikel 11, stk. 6
-	Artikel 12
-	Artikel 13
-	Artikel 14

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 12, stk. 1	-
-	Artikel 15, stk. 1
Artikel 12, stk. 2	Artikel 15, stk. 2 og 3
Artikel 12, stk. 3 og 4	Artikel 15, stk. 8
Artikel 12, stk. 5	Artikel 15, stk. 9
-	Artikel 15, stk. 5, 6 og 7
Artikel 13, stk. 1	Artikel 8, stk. 5
Artikel 13, stk. 2 og 4	Artikel 15, stk. 4
Artikel 13, stk. 3	-
Artikel 14, stk. 1, indledningen	Artikel 16, stk. 1, indledningen
Artikel 14, stk. 1, litra a)	Artikel 16, stk. 1, litra a)
Artikel 14, stk. 1, litra b)	Artikel 16, stk. 1, litra b)
Artikel 14, stk. 1, litra c)	Artikel 16, stk. 1, litra c)
Artikel 14, stk. 1, litra d)	Artikel 16, stk. 1, litra d)
Artikel 14, stk. 1, litra e)	Artikel 16, stk. 1, litra e)
Artikel 14, stk. 1, litra f)	Artikel 16, stk. 3
Artikel 14, stk. 1, litra g)	Artikel 16, stk. 1, litra f)
Artikel 14, stk. 1, litra h)	-
Artikel 14, stk. 2, indledningen, litra a), og sidste afsnit	Artikel 16, stk. 2
Artikel 14, stk. 2, litra b)	-
Artikel 14, stk. 3	Artikel 16, stk. 4
Artikel 14, stk. 4	-
-	Artikel 16, stk. 5, 6, og 7

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 15, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 15, stk. 4	Artikel 17, stk. 4
Artikel 15, stk. 5	Artikel 17, stk. 5
Artikel 15, stk. 6	Artikel 17, stk. 6
Artikel 15, stk. 7	Artikel 17, stk. 7
Artikel 15, stk. 8	-
-	Artikel 17, stk. 8, 9, og 10
Artikel 16, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 16, stk. 2	Artikel 18, stk. 2
Artikel 16, stk. 3	Artikel 18, stk. 3
Artikel 16, stk. 4	Artikel 18, stk. 4
Artikel 16, stk. 5	-
Artikel 16, stk. 6	Artikel 18, stk. 5
-	Artikel 18, stk. 6
Artikel 17, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	Artikel 19, stk. 2
-	Artikel 20
Artikel 18, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
-	Artikel 21, stk. 2
Artikel 18, stk. 2	Artikel 21, stk. 3, første to afsnit
Artikel 18, stk. 3	Artikel 21, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 18, stk. 4	Artikel 21, stk. 9, og artikel 23, stk. 2

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 18, stk. 5	Artikel 21, stk. 10
Artikel 18, stk. 6	Artikel 23, stk. 3
Artikel 18, stk. 7	-
Artikel 18, stk. 8	Artikel 21, stk. 11
-	Artikel 21, stk. 4-8
Artikel 19, stk. 1	Artikel 22, stk. 1, første afsnit
-	Artikel 22, stk. 2
Artikel 19, stk. 2	Artikel 22, stk. 3
Artikel 19, stk. 3	Artikel 22, stk. 4
Artikel 19, stk. 4	-
Artikel 19, stk. 5	Artikel 22, stk. 1, andet afsnit
Artikel 19, stk. 6	Artikel 22, stk. 1, tredje afsnit
-	Artikel 22, stk. 5, 6, og 7
-	Artikel 23, stk. 1, 4, 5 og 6
-	Artikel 24, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 20, stk. 1	Artikel 24, stk. 1, tredje afsnit
-	Artikel 24, stk. 2 og 3
Artikel 20, stk. 2	Artikel 25, stk. 1
Artikel 20, stk. 3	Artikel 25, stk. 2
-	Artikel 26
Artikel 21	Artikel 27
Artikel 22, stk. 1	Artikel 28, stk. 1
-	Artikel 28, stk. 2

Direktiv 2009/50/EF	Nærværende direktiv
Artikel 22, stk. 2	Artikel 28, stk. 3
-	Artikel 29
-	Artikel 30
Artikel 23	Artikel 31
Artikel 24	Artikel 32
Artikel 25	Artikel 33